

Păzitorul Adevărului

Ediție specială

Testul timpului

Săptămâna de rugăciune, 4-13 decembrie 2009

Păzitorul Adevărului

ÎN ACEST NUMĂR:

**Săptămâna
de
rugăciune**

- **“Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre mine.”**
Nașterea lui Isus a fost planificată în timp într-un mod perfect – și descoperă cronologia Sa fără de cusur **4**
- **“Iată, Eu stau la ușă și bat”**
Hristos așteaptă cu răbdare... Depinde de noi dacă deschidem ușa sau nu! **8**
- **“Cine va putea să sufere ziua venirii Lui?”**
O întrebare care cheamă la cercetare de sine. **12**
- **“Dacă nu vedeți semne și minuni”**
Ne bazăm credința pe lucruri care se văd – sau pe lucruri care nu se văd? **16**
- **“La lege și la mărturie”**
Cum putem face deosebire între ce este adevărat și ce este contrafăcut? **21**
- **“Foamete după auzirea cuvintelor Domnului”**
Cum putem evita foamea spirituală? **25**
- **“S-a sfârșit”**
Punctul culminant plin de triumf al oricărei profeții biblice **29**
- **Poezie**
Testul timpului **32**

Cât de important este să fii cu un pas înaintea lucrurilor! Te ajută mult să fii informat mai dinainte atunci când trebuie să te pregătești pentru evenimente cheie. Și ce eveniment ar putea cunoaște vreodată lumea decât acela de a vedea cea de-a doua venire a lui Isus Hristos pe nori de slavă? În îndurarea Sa, Domnul a oferit lumină în această privință pentru instruirea și mustrarea noastră. Cât de important este să studiem acest adevăr prezent, să medităm la el și să-l aplicăm în viața noastră!

Săptămâna de rugăciune din acest an se bazează pe „Testul timpului”, o serie de lecturi despre evenimentele timpului de pe urmă, evenimente pregătitoare pentru întoarcerea Domnului nostru. Acesta este un subiect foarte solemn și plin de putere. Pe lângă adunările de comunitate din această săptămână, vă rugăm să faceți eforturi ca să împărtășiți acest material cu credincioșii izolați, încurajându-i cu rugăciunile și vizitele dumneavoastră.

De asemenea, nu uitați că:

SABATUL, 12 DECEMBRIE: o zi de rugăciune și post

DUMINICĂ, 13 DECEMBRIE: se va strânge o colectă pentru noile misiuni.

Avem încrederea că această Săptămână de Rugăciune va fi o binecuvântată ocazie de a nutri o credință mai profundă și o consacrare în inima noastră care să ne pregătească pentru ceasul care va veni în curând.

“The Reformation Herald” este o publicație a Bisericii Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă

“Epoca în care trăim cheamă la acțiune reformatoare.”
—Testimonies, vol. 4, pag. 488 engl.

Editor: D. Sureshkumar
Editor asistent: B. Monteiro
Servicii creative: D. Lee

THE REFORMATION HERALD® (ISSN 0482-0843) conține articole despre învățături biblice pentru îmbogățirea vieții spirituale a acelor care caută să cunoască mai multe despre Dumnezeu. Este publicată de către Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformă, P. O. Box 7240, Roanoke, VA24019-0240, S.U.A.

Web: <http://www.sdarm.org>
e-mail: info@sdarm.org

Ilustrare: Design Pix la pag. 21; Dreamstime.com la pag. 4, 7, 8, 25; Good Salt la pag. 2, 29; Higher Clips la pag. 20; istockphoto.com la pag. 10, 32; Joe Maniscalco la pag. 26; Sermonview.com pe coperta și la pag. 3, 6, 12, 13, 16, 28.

Pentru ediția în limba română
Traducere: Mihaela Shilaghi
ISSN: 1584-269x

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș
Jud. Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111
info@farulsperantei.ro
www.farulsperantei.ro

“O vreme ca aceasta”

Cuvântul „advent” se referă la sosirea unei persoane, a unui eveniment important și, în cel mai înalt sens, reamintește de întoarcerea glorioasă a Domnului universului, Isus Hristos.

Planificarea reușită a oricărui eveniment important presupune un proces laborios – cu cât este mai importantă persoana și cu cât este mai mare evenimentul, cu atât mai cuprinzătoare este pregătirea necesară. Instaurarea președinților națiunilor, încoronarea regilor monarhiilor, și investirea guvernelor sunt toate exemple ale unor evenimente de seamă de mare anvergură. Totuși, maiestatea lor este palidă în comparație cu slava veșnică ce însoțește a doua măreață venire a Domnului.

Ca popor al cărui nume face directă referire la cel mai așteptat eveniment din istorie, cât de semnificativ este ca întreaga noastră experiență să fie în vederea pregătirii pentru acest eveniment unic. Pregătirea corespunzătoare pentru venirea Domnului cere nu numai o demonstrare exterioară – ci pretinde o transformare interioară completă. Domnul nu caută doar ca faptele bune să fie făcute de copiii ascultători; ochii Săi pătrunzători se uită de fapt ca să vadă dacă gândurile noastre adânci reflectă cu adevărat cele mai curate motive bazate pe principiul veșnic al dragostei. Această schimbare spirituală profundă, care trebuie să-și înfișă adânc rădăcinile în ființele afectate în mod firesc de plaga păcatului, este cu adevărat remarcabilă.

Profeția este desfășurarea programată a istoriei omenirii. Ea înfățișează repere cheie pe calea timpului ca să câștigăm o perspectivă corectă cu privire la unde ne aflăm acum. Fără această busolă, cât de repede ne-am trezi plutind în ape netrasate pe hartă, în voia valurilor fără ancoră într-o mare a confuziei babiloniene!

Ce este caracteristic sceptorului autorității lui Dumnezeu?

„Pe când Fiului [Tatăl] I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeu, este în veci de veci; toiagul (engl: ‚sceptorul’) domniei Tale este un toiag (engl: ‚sceptor’) de dreptate.” (Evrei 1:8). „Brațul Tău este puternic, mâna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată.” (Psalmii 89:14). Împărăția harului va fi eclipsată în curând de împărăția slavei. Dumnezeu nostru Cel drept Se va ridica pentru a reabilita legea Sa călcată în picioare și va trimite judecata asupra călcătorilor ei. Profeția indică spre aceasta; suntem familiari cu acele versete. Totuși, este la fel de adevărat că dreptatea lui Dumnezeu are o soră geamănă, mila. „Bunătatea și credințioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută. Credințioșia răsare din pământ și dreptatea privește de la înălțimea cerurilor. Domnul ne va da și fericirea, și pământul nostru își va da roadele. Dreptatea va merge și înaintea Lui, și-L va și urma, călcând pe urmele pașilor Lui!” (Psalmii 85:10-13).

Unde ne este locul?

Atunci când privim la aspectele mai alarmante ale profeției – curbele riscante și stâncile periculoase ale drumului din față – este tentant să cădem și să ne simțim copleșiți. După cum inginerii de trafic pun semne de atenționare pentru a atrage atenția la apropiatele pericole de pe drum, Domnul, în înțelepciunea Sa, a emis panouri informative de avertizare. Scopul lor este să ne ajute și nu să ne înăbușe bucuria noastră în Domnul. Sarcina noastră este una trepidantă, foarte pozitivă; ocaziile noastre în via Domnului sunt efectiv fără număr.

Să privim cu dorință și speranță la venirea Domnului nostru și să lăsăm ca acest lucru iminent să ne susțină în bătăliile vieții. Ne așteaptă experiențe minunate dacă luăm parte activă și înflăcărată în scenele slăvite care încheie istoria pământului. Spiritul de slujire ne poate anima și da energie atunci când ne concentrăm din toată inima asupra slavei lucrării Domnului nostru. „El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin.” (Isaia 40:29). Fiecare dintre noi are privilegiul unui loc și al unei chemări unice – „Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (Ester 4:14).

“Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre mine.”

Compilație din scrierile lui E. G. White

Cuvântul lui Dumnezeu acoperă o perioadă a istoriei care se întinde de la Creațiune până la venirea Fiului omului pe norii cerului. Chiar mai mult; el poartă gândul înainte la viața viitoare, și deschide înaintea lui frumusețile minunate ale Paradisului restaurat. Prin toate aceste veacuri, adevărul lui Dumnezeu a rămas același. Ceea ce a fost adevăr la început este adevăr și acum. Deși înțelegerii i-au fost deschise adevăruri noi și importante, potrivite pentru generațiile succesive, descoperirile prezente nu le contrazic pe cele din trecut. Fiecare nou adevăr înțeles îl face mai semnificativ pe cel vechi.

Cu o lumină mai mare și mai clară care strălucește asupra noastră, putem să vedem cu o mai mare claritate slava primei dispensațiuni. Putem sta de vorbă cu patriarhii din vechime; putem să-l ascultăm pe Moise cum rostește legile pentru Israel, cu profeții care privesc spre veacurile următoare și prezic evenimentele viitoare, și cu apostolii care desfac tainele noii dispensațiuni și povestesc despre experiența lor personală și redau cuvintele minunate ale Aceluia care a vorbit cum nu a mai vorbit nimeni. Când vedem prezicerile profeților că se împlinesc în jurul nostru, suntem aduși mai aproape de ei și putem să-i

citim cu un interes mai profund și mai inteligent. Pe măsură ce timpul trece și ne apropiem de sfârșitul istoriei pământului, trebuie, dacă suntem învățați umili în școala lui Hristos, să putem să înțelegem tot mai clar înțelepciunea divină.

Noe, Avraam, Isaac, Iacov, Moise și toți patriarhii și profeții au auzit evanghelia prin Hristos; ei au văzut salvarea omenirii prin înlocuitorul și garantul Isus, Răscumpărătorul lumii. Ei au văzut un Mântuitor care avea să vină în lume în carne omenească și au avut comuniune cu El în maiestatea Sa divină. Avraam a umblat și a vorbit cu îngerii cerești care au venit la el în veșmintele omenești. Iacov a vorbit cu Hristos și cu îngerii. Moise a stat de vorbă cu Isus față în față, ca unul care vorbește cu un prieten.

De la creațiune și căderea omului până în prezent, planul lui Dumnezeu pentru răscumpărare prin Hristos a omenirii căzute a fost descoperit în mod continuu. Cortul întâlnirii și templul lui Dumnezeu de pe pământ au fost copiate după originalul din cer. În jurul sanctuarului și al serviciilor sale solemne se adunau tainic marile adevăruri care trebuia să se dezvolte de-a lungul generațiilor următoare. Nu a existat nici un timp în care Dumnezeu să nu dea dovezi mai mari despre măreția și

maiestatea Sa înălțată ca acela când era recunoscut drept conducător al lui Israel. Proclamațiile unui Rege nevăzut erau grandioase și nespuse de impresionante. Era mânuit un sceptru însă nu era ținut de nici o mână omenească. Chivotul sfânt, acoperit de către tronul harului, și care conținea legea sfântă a lui Dumnezeu, era un simbol al lui Iehova Însuși. Era puterea israeliților cu care câștigau lupta. Înaintea lui, idolii erau aruncați la pământ și, pentru că au privit în el în mod nechibzuit, mii au pierit. Niciodată nu a dat Domnul nostru descoperiri atât de deschise ale supremației Sale în lumea noastră ca atunci când doar El era recunoscut ca Rege al lui Israel.

Cât de înțeleaptă era rânduiala lui Dumnezeu pentru păstrarea cunoștinței de Sine pe pământ prin aceea că a dat omului legea Sa cea sfântă, care era temelia guvernării Sale în cer și pe pământ, și prin aceea că a legat-o de un sistem de închinare care să amintească mereu de un Mântuitor care urma să vină. Deși „întunericul acoperă pământul, și negură mare popoarele”, Domnul a avut o mică grupă umilă care I-a recunoscut suveranitatea prin aceea că a respectat și a ascultat de constituția Regatului Său, cele zece porunci. Prin veacurile de idolatrie și apostazie, fângăduința unui Mesia a menținut lumina speranței

aprinșă în întunericul moral până când a sosit vremea ca Hristos să vină pentru prima dată.

În jertfa adusă pe fiecare altar, era văzut un Răscumpărător. Împreună cu norul de tămâie se ridica din fiecare inimă căită rugăciunea ca Dumnezeu să primească jertfele lor în timp ce manifestau credință într-un Mântuitor care avea să vină. Mântuitorul nostru a venit și Și-a vărsat sângele ca jertfă, iar acum invocă acel sânge înaintea Tatălui Său în sanctuarul din cer.¹

Chiar înainte ca El să ia asupra Sa umanitatea, [Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos] a văzut întreaga cale pe care trebuia să umble ca să mântuiască ce era pierdut. Fiecare junghi care a sfâșiat inima Sa, fiecare batjocură care a fost îngrămadită asupra capului Său, fiecare lipsă pe care a fost chemat să o sufere, toate erau deschise vederii Sale înainte de a pune deoparte coroana și haina Sa regească și să coboare de pe tron ca să-Și îmbrace divinitatea cu umanitatea. Calea de la iesle la Calvar se afla toată înaintea ochilor Săi. El știa ce suferință avea să vină asupra Sa. Știa totul, și totuși a zis: „Iată-mă că vin! - în sulul cărții este scris despre mine - vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.” (Psalmii 40:7, 8).²

„În adevăr, v-am făcut cunoscute puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite,” le reamintește credincioșilor [apostolul Petru] ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.” (2 Petru 1:16-18).

Oricât de convingătoare a fost această dovadă despre siguranța nădejzii credincioșilor, exista una chiar mai convingătoare ce se găsea în mărturia profeției, prin care credința tuturor să fie întărită și ancorată în siguranță. „Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări

lucefărul de dimineată în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o proorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (versetele 19-21)³

Profețiile Vechiului Testament împlinite

Isus încercase de mai multe ori să deschidă înaintea ucenicilor Săi viitorul, însă pe ei nu-i interesa să se gândească la ce le spunea El. Din această cauză, moartea Sa venise asupra lor ca o surpriză; iar după aceea, când au trecut în revistă trecutul și au văzut rezultatul necredinței lor, au fost umpluți de durere. Atunci când Hristos a fost crucificat, ei nu credeau că El avea să învie. El le spusese deslușit că avea să învie a treia zi, însă ei erau nedumeriți și nu au înțeles ce vrea să spună. Această lipsă de înțelegere i-a lăsat în deznădejde totală atunci când El a murit. Ei erau dezamăgiți amar. Credința lor nu a pătruns dincolo de umbra pe care Satan o aruncase la orizont. Totul li se părea vag și tainic. Dacă ar fi crezut cuvintele Mântuitorului, câtă durere ar fi cruțat!

Zdrobiți de deznădejde, durere și disperare, ucenicii s-au întâlnit în camera de sus, au închis și încuiat bine ușile, temându-se ca nu cumva soarta iubitului lor Învățător să fie și a lor. Aici li s-a arătat El după învierea Sa. Timp de patruzeci de zile Hristos a rămas pe pământ, pregătindu-i pe ucenici pentru lucrarea dinaintea lor și explicându-le ceea ce până acum nu putuseră să priceapă. El le-a vorbit despre profețiile referitoare la venirea Sa, respingerea Sa de către evrei și moartea Sa, arătând că fiecare mențiune a acestor profeții fusese împlinită. El le-a spus că trebuia să privească această împlinire a profeției ca pe o asigurare a puterii care avea să-i însoțească în lucrarea lor viitoare. „Atunci le-a deschis mintea,” citim, „ca să înțeleagă Scripturile, și le-a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătimizească Hristos, și să învieze a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.” Și El a adăugat: „Voi sunteți martori ai acestor lucruri.” (Luca 24:45-48).⁴

[Înainte de înălțarea Sa], Hristos a prezentat din întreaga Scriptură lucrurile referitoare la Sine pornind de la Moise, chiar începutul istoriei biblice... Era nevoie ca [ucenicii pe drum spre Emaus] să înțeleagă mărturia adusă despre El de tipul și profețiile din Vechiul Testament. Pe acestea trebuia să se bazeze credința lor. Hristos nu a săvârșit nici o minune ca să-i convingă, ci prima Sa lucrare a fost aceea de a explica Scripturile. Ei au privit la moartea Sa ca la nimicirea tuturor speranțelor lor. Acum El le-a arătat din profeții că aceasta era cea mai puternică dovadă pentru credința lor.

Învățându-i pe acești ucenici, Isus a arătat cât de important este Vechiul Testament care mărturisește despre misiunea Sa. Mulți creștini cu numele leapădă acum Vechiul Testament, susținând că nu mai are nici o valoare. Însă nu așa a învățat Hristos. El l-a prețuit atât de mult, încât, cu o anumită ocazie, a spus: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.” (Luca 16:31).

Glasul care vorbește prin patriarhii și profeții din zilele lui Adam până chiar la scenele timpului sfârșitului este glasul lui Hristos. Mântuitorul este descoperit în Vechiul Testament la fel de clar ca în cel Nou. Lumina din trecutul profetic scoate în evidență viața lui Hristos și învățăturile Noului Testament cu claritate și frumusețe. Minunile lui Hristos sunt o dovadă a caracterului Său divin; însă o dovadă puternică a faptului că El este Răscumpărătorul lumii se găsește în compararea profețiilor Vechiului Testament cu relatarea din Noul.

Aducând argumente din profeție, Hristos a dat ucenicilor Săi o idee corectă despre ce urma să fie El pentru oameni. Așteptarea unui Mesia, care urma să ia tronul Său și puterea regească în conformitate cu dorințele oamenilor, fusese înșelătoare. Ea a împiedicat înțelegerea corectă a coborării Sale din cea mai înaltă la cea mai de jos poziție care putea fi ocupată. Hristos dorea ca ideile ucenicilor Săi să fie curate și adevărate de câte ori erau exprimate. Ei trebuia să înțeleagă cât de mult cu puțință paharul suferințelor care Îi era sortit.

Dacă Mântuitorul S-ar fi arătat mai devreme în istoria omenirii, avantajele câștigate de creștini nu ar fi fost atât de mari.

El le-a arătat că teribilul conflict pe care ei nu-l puteau încă înțelege era împlinirea legământului făcut înainte să fie așezată temelia pământului. Hristos trebuia să moară așa cum mor toți călcătorii de lege dacă persistă în păcat. Toate acestea trebuia să se întâmple, însă nu aveau să sfârșească în înfrângere, ci într-o victorie glorioasă și veșnică. Isus le-a spus că trebuie depus orice efort pentru a salva lumea de păcat. Urmașii Săi trebuie să trăiască așa cum a trăit El, și să lucreze așa cum a lucrat El, cu un efort viu și perseverent.⁵

Desăvârșita sincronizare a lui Dumnezeu

Planul pentru răscumpărarea noastră nu a fost un gând apărut ulterior, un plan formulat după căderea lui Adam. El a fost o descoperire a „tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri” (Romani 16:25, RV). A fost o descoperire a principiilor care au reprezentat temelia tronului lui Dumnezeu de la începutul veacurilor veșnice. Dumnezeu și Hristos știau de la început despre apostazia lui Satan și despre căderea omului prin puterea înșelătoare a răsculătorului. Dumnezeu nu a poruncit ca păcatul să existe, însă El i-a prevăzut existența și a luat măsuri pentru a veni în întâmpinarea teribilei urgențe. Atât de mare a fost dragostea Sa față de lume, încât El S-a legat prin legământ să-L dea pe singurul Său fiu „pentru ca oricine

crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică”. (Ioan 3:16).

Lucifer spusese: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, ... voi fi ca Cel Prea Înalt.” (Isaia 14:13-14). Însă Hristos, „măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor.” (Filipeni 2:6, 7).

Acesta a fost o jertfă făcută de bună voie. Isus ar fi putut rămâne lângă Tatăl. El ar fi putut reține slava cerului și omagiul îngerilor. Însă El a ales să predea sceptrul în mâinile Tatălui și să coboare de pe tronul universului, ca să aducă lumină celor din întuneric și viață celor gata să piară.

Cu aproape două mii de ani în urmă (n.tr: acest citat a fost publicat la sfârșitul secolului XIX), în cer s-a auzit de la tronul lui Dumnezeu un glas de o însemnătate tainică: „Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos, ci Mi-ai pregătit un trup; ... Iată-Mă (în sulul Cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!” (Evrei 10:5-7). Aceste cuvinte anunță împlinirea intenției ascunse din veacurile veșnice. Hristos era pe punctul de a veni în lumea noastră și de a Se întrupa. El a spus: „Mi-ai pregătit un trup.” Dacă Și-ar fi făcut apariția învăluit în slava care era a Sa cu Tatăl înainte să existe lumea, nu am fi putut suporta lumina prezenței Sale. Ca s-o putem privi și să nu fim nimiciți, manifestarea slavei Sale a fost ascunsă. Divinitatea Sa a fost învăluită în umanitate – slava invizibilă în formă umană vizibilă.⁶

Dumnezeu a condus evenimentele din

jurul nașterii lui Hristos. Era un timp stabilit pentru venirea Sa în înfățișare omenească. O linie lungă de profeții inspirate arătau către venirea lui Hristos în lumea noastră și descriau amănunțit felul primirii Sale. Dacă Mântuitorul S-ar fi arătat mai devreme în istoria omenirii, avantajele câștigate de creștini nu ar fi fost atât de mari, întrucât credința lor nu s-ar fi dezvoltat și întărit prin stăruirea asupra profețiilor care se întindeau până departe în viitor și relatau despre evenimentele care aveau să iasă la iveală.

Din cauza depărtării lor de Dumnezeu, El a îngăduit ca iudeii să ajungă sub puterea unei națiuni păgâne.

Iudeilor le era oferită numai o anume putere limitată; nici măcar Sinedriul nu avea voie să pronunțe sentința finală în nici un caz important care implica aplicarea pedepsei capitale. Un popor stăpânit, așa cum erau iudeii, de către bigotism și superstiție, este foarte crud și necruțător. Înțelepciunea lui Dumnezeu a fost dată pe față prin trimiterea Fiului Său în lume într-o vreme când puterea romană deținea supremația. În cazul în care conducerea iudaică ar fi deținut autoritatea deplină, acum nu am fi avut o istorie a vieții și slujirii lui Hristos printre oamenii. Preoții și conducătorii invidioși ar fi scăpat repede de un rival atât de cumplit. El ar fi fost omorât cu pietre pe baza unor acuzații false că ar fi călcat legea lui Dumnezeu. Iudeii nu răstigneau pe nimeni; aceasta era o metodă romană de pedeapsă; așa că la Calvar nu ar fi fost nici o cruce. Astfel profeția nu s-ar fi împlinit; deoarece Hristos trebuie să fie ridicat în public pe cruce așa cum șarpele a fost ridicat în pustie.

Puterea romană era instrumentul în mâna lui Dumnezeu ca să împiedice Lumina lumii să se răspândească în întuneric. Crucea a fost înălțată în conformitate cu planul lui Dumnezeu, în văzul tuturor popoarelor, limbilor și noroadelor, atrăgându-le

atenția la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.

Dacă venirea lui Hristos ar fi fost amânată mulți ani, până când puterea iudaică ar fi scăzut mai mult, profeția nu s-ar fi împlinit; pentru că nu ar mai fi fost posibil ca iudeii, lipsiți aproape în întregime de putere, să influențeze autoritățile romane să semneze condamnarea la moarte a lui Isus pe baza acuzațiilor prezentate și nu ar fi fost ridicată nici o cruce pe Calvar pentru Hristos. Nu după mult timp după executarea Mântuitorului, omorârea prin crucificare a fost desființată. Scenele care au avut loc la moartea lui Isus, comportamentul inuman al oamenilor, întunericul supranatural care a învăluit pământul, agonia naturii dată pe față prin despicarea stâncilor și lumina fulgerelor, i-a străpuns cu o așa muștrare de cuget și groază încât crucea, ca instrument de omorâre, a încetat să mai fie folosită puțin după aceea. La distrugerea Ierusalimului, când mulțimea a preluat conducerea din nou, crucificarea a fost refolosită pentru o vreme, și multe cruci au fost înălțate pe calvar.

Venirea lui Isus în acel timp și în acel mod în care a avut loc era o directă și deplină împlinire a profeției. Dovada acestui lucru dată lumii prin mărturia apostolilor și aceea a contemporanilor lor este una dintre cele mai puternice dovezi ale credinței creștine. Noi nu am fost martori oculari ai minunilor lui Isus, care au atestat divinitatea Sa; însă noi avem mărturiile ucenicilor Săi care au fost martori oculari ai acestora, și vedem prin credință prin ochii lor, și auzim prin urechile lor; iar credința noastră împreună cu a lor se apucă de dovada dată.

Apostolii L-au primit pe Isus pe baza mărturiei profeților și oamenilor neprihăniți care s-a întins pe o perioadă de mai multe secole. Lumea creștină are un lanț complet de dovezi care străbat atât Vechiul cât și Noul Testament; într-un Testament care indică spre un Mântuitor care urmează să vină, și un alt Testament care împlinește condițiile acelei profeții. Toate acestea sunt de ajuns pentru a întemeia credința acelora care sunt gata să creadă. Intenția lui Dumnezeu era să lase omenirii ocazii drepte pentru a dezvolta credință în

puterea lui Dumnezeu și a Fiului Său și lucrarea Duhului Sfânt.⁷

Prețuind cuvintele profetice

Dumnezeu dorește ca planul de răscumpărare să ajungă la poporul Său ca ploaia târzie; pentru că el aproape că pierde legătura cu Dumnezeu. El se încrede în oameni, îi înalță pe oameni și puterea lui este direct proporțională cu tăria dependenței lui. Mi-au fost descoperite unele lucruri care se vor împlini nu peste multă vreme. Trebuie să știm mai multe decât știm în prezent. Trebuie să înțelegem lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Există teme asupra cărora trebuie să insistăm și care merită mai mult decât o atenție pasageră. Îngerii doresc să privească în adevărurile care sunt descoperite poporului lui Dumnezeu care caută Cuvântul lui Dumnezeu și se roagă cu o inimă căită să primească înțelepciune, lungimi, lățimi și înălțimi mai mari ale acelei cunoștințe pe care numai Dumnezeu o poate da.

Au fost scrise sute de comentarii la evanghelie de către oamenii care sunt chemați mari, și pe măsură ce ne apropiem de scenele de încheiere ale istoriei pământului, se vor face și mai multe expuneri minunate. Trebuie să studiem Scripturile cu inimi umile și căite. Cei care își vor dedica puterile studiului Cuvântului lui Dumnezeu, și în special profețiilor referitoare la aceste zile de pe urmă, vor fi răsplățiți cu descoperirea unor adevăruri importante. Ultima cartea a Noului

Testament este plină de adevăruri care trebuie înțelese. Satan a orbit ochii oamenilor, și ei se mulțumesc cu orice scuză pentru a nu studia această carte. Aici Hristos a spus prin servul Său Ioan ce va fi în zilele de pe urmă.

Fiecare cercetător al Bibliei ar trebui să studieze aceste profeții cu sârguință. Pe măsură ce cercetăm Scripturile, caracterul lui Hristos va apărea în desăvârșirea lui nemărginită. El este cel în care sunt centrate speranțele noastre de viață veșnică. El este viața veșnică pentru toți acei care mănâncă trupul Său și beau sângele Său. Cei care vor privi la El pot fi vindecați de mușcătura șarpelui; pentru că El este purtătorul de păcate, singurul remediu pentru păcat. Privind la El, putem fi preschimbați după același chip. Nimic nu trebuie să se interpună între suflet și Dumnezeu. Credința, dragostea, adorația trebuie să crească în sufletul cercetătorului. Noi ne aflăm în posesia celor mai bogate comori ale adevărului și, dacă mergem înainte ca să-L cunoaștem pe Domnul, vom avea un câmp larg în care să lucrăm. Cuvântul înregistrează faptele de milă și puterea de restaurare ale lui Isus. Cu inimile îndurerate citim despre amărăciunea Sa cauzată de păcatele săvârșite de noi. Putem învăța și cum, prin suferințele și sacrificiul făcut în favoarea noastră, noi putem fi desăvârșiți în El. Inspirația ne spune ceva ce este mai important pentru noi decât orice învățătură omenească, oricât de largă sau adâncă ar fi ea.

„Și viața veșnică este aceasta”, a spus Hristos, „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3). De ce nu ne dăm seama de valoarea acestei cunoștințe? De ce nu strălucesc aceste adevăruri glorioase în inimile noastre, de ce nu tremurăm pe buzele noastre și nu ne inundă întreaga ființă?⁸

Referințe:

- ¹ *The Review and Herald*, 2 martie 1886.
- ² *Hristos lumina lumii*, pag. 410 engl.
- ³ *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 534, 535 engl.
- ⁴ *Idem.*, p. 25–27 engl.
- ⁵ *Hristos lumina lumii*, pag. 796-799.
- ⁶ *Idem.*, pag. 22, 23.
- ⁷ *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pag. 180–182.
- ⁸ *Bible Training School*, 1 ianuarie 1913.

“Iată, Eu stau la ușa și bat”

De Paul Balbach

Abătut cineva la ușa ta de curând? Îți amintești când s-a întâmplat ultima dată? În unele locuri nu mai este ceva obișnuit să bați la ușa cuiva. Mulți tineri nici măcar nu știu ce înseamnă asta. În zilele noastre, stabilirea vânzărilor și vizitelor se fac, de cele mai multe ori, prin telefon sau internet. Care este prima ta reacție atunci când auzi un ciocănit la ușa? „La ușa mea se află un străin. Să deschid ușa? Să-l las să intre? Poate că ar trebui să întreb cum îl cheamă.” Poate îl întreb: „Ce dorești?” Sau poate ignor acel ciocănit.

Cine ciocănește?

Hristos ciocănește astăzi la ușa inimii tale prin Duhul Sfânt. El spune: „Iată, Eu stau la ușa, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” (Apocalipsa 3:20). Ciocănește Hristos la ușa câtorva prieteni aleși? Nu. „Glasul [Martorului Credincios] face apel la fiecare inimă... (Apocalipsa 3:20 citat).”¹

„Isus merge de la ușa la ușa, stând în fața fiecărui templu al sufletului spunând: ‚Eu stau la ușa și bat...’ ‚Deschideți ușile,’ spune marele Negustor, deținătorul bogățiilor spirituale, ‚și faceți tranzații cu mine. Eu, Răscumpărătorul

vostru, vă sfătuiesc să cumpărați de la Mine.”²

Printre activitățile aglomerate ale vieții voastre, auziți bătaia lui Hristos? Sunteți familiari cu glasul Său sau credeți că este un străin? Sau sunteți atât de fermecați de sunetele lumii că nu-L mai recunoașteți? Doriți să-L lăsați să intre? Anticipați că are vești bune sau rele pentru voi? Puteți să deschideți ușa? Sunteți pregătiți să-L primiți pe Oaspetele ceresc?

Ce este bătaia la ușa?

O bătaie la ușa poate aduce vești bune sau rele. Ar putea însemna serviciul de livrări care aduce flori de Ziua Mamei. În timpul celui de-al doilea război mondial, multe cămine din Statele Unite au fost vizitate de către funcționari guvernamentali în uniformă. Ei veneau ca să aducă vestea rea cum că tatăl, soțul sau fiul a fost „ucis în misiune”. Când deschidem ușa, trebuie să fim pregătiți să ascultăm ce are de zis mesagerul.

Te-ai întrebat vreodată ce înseamnă această „Bătaie a lui Isus” la inima mea? Inspirația ne spune că „Fiecare avertizare, muștrare și rugămintă stăruitoare din Cuvântul lui Dumnezeu sau prin solii Săi trimiși este o bătaie la ușa inimii; este glasul lui Isus care cere să fie lăsat să intre.”³ (Această solie are multe aplicații însă, având în vedere

scopul articolului, îi conferim o aplicație personală și spirituală acestei „bătaii” la timp).

Hristos folosește Biblia sau Spiritul Profetic sau pe „solii Săi trimiși” ca să avertizeze, să mustre și să ne încurajeze. Acești soli pot fi pastorii, profesorii și frații și surorile în credință.

Ce se întâmplă dacă nu deschidem ușa imediat? „Cu fiecare bătaie neluată în seamă, hotărârea ta de a deschide devine din ce în ce mai slabă. Dacă nu este luat în seamă imediat, glasul lui Isus se amestecă cu mulțimea de alte glasuri, grija și treburile lumești absorb atenția iar convingerea dispare. Inima devine mai puțin sensibilă și începe să nu-și mai dea seama de scurtimea timpului și de nemărginita veșnicie de dincolo.”⁴ Cât de periculos! Dacă nu deschidem imediat, vom deveni insensibili spiritual.

Care este contextul acestui pasaj biblic?

Versetul, care descrie bătaia lui Hristos la ușa inimii noastre omenești și neascultătoare, se găsește în Apocalipsa capitolul 3 – chiar la sfârșitul sfatului dat de Martorul Credincios laodiceenilor. Este o solie pentru timpul nostru! Acum – mai mult decât oricând înainte – Hristos dorește să locuiască în inima omenească. El nu vorbește conștiinței noastre neapărat printr-

un glas care se poate auzi, ci prin glasul liniștit și calm al Duhului Sfânt. De aceea, cât de important este ca în timpul revărsării ploii târzii să înțelegem rolul Duhului Sfânt în conștiință.

„Conștiința este glasul lui Dumnezeu care se aude în mijlocul luptei patimilor omenești; când întâmpină împotrivire, Duhul lui Dumnezeu este întristat.

„Noi toți vrem să înțelegem cum este nimicit sufletul. Aceasta nu se întâmplă prin aceea că Dumnezeu trimite un decret ca omul să nu fie mântuit. El nu aruncă înaintea ochilor o negură care să nu poată fi pătrunsă. Dar omul, la început, se împotrivesc la o mișcare a Duhului lui Dumnezeu și, pentru că s-a împotrivit o dată, este mai puțin greu să facă același lucru a doua oară, și mai puțin a treia oară și mult mai puțin a patra oară. Atunci va trebui să culegă recolta seminței necredinței și împotrivirii. O, ce recoltă de îngăduiri păcătoase se pregătește pentru seceriș!

Atunci când rugăciunea în taină și citirea Scripturilor sunt neglijate astăzi, mâine pot fi ignorate cu mai puține muștrări de conștiință. Va exista o lungă listă de omisiuni, toate din cauza unui singur grăunte semănat în solul inimii. Pe de altă parte, fiecare rază de lumină prețuită va aduce o recoltă de lumină. Când ispita este biruită o dată, aceasta va da putere pentru o împotrivire și mai hotărâtă a doua oară; fiecare nouă biruință câștigată asupra eului va netezi cărarea pentru biruințe mai mărețe și mai nobile. Fiecare biruință este o sămânță semănată pentru viața veșnică.”⁵

Psalmistul s-a rugat: „Învăță-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. **Leagă-mi inima** să se teamă de Numele Tău.” (Psalmii 86:11 – engl, sublinieri adăugate). El s-a rugat ca inima lui împărțită și rănită de păcat să fie legată atunci când a învățat despre felul în care acționează Dumnezeu – și s-a rugat să umble în adevărurile mereu crescând pe care le învăța. Acesta este un proces de dezvoltare al iubirii și ascultării mereu crescând de Domnul. Duhul Sfânt ne convinge

Care este poziția ta înaintea lui Dumnezeu? Ești mulțumit de starea ta spirituală?

tot mai mult de căile pe care putem ajunge tot mai sus până când, în cele din urmă, asemenea lui Enoh, putem fi pregătiți să fim înălțați în curțile cerești. Mângâietorul ceresc ne va convinge mereu de „păcat, neprihănire și judecată” (Ioan 16:8). Ca urmare, standardul caracterului pe care îl căutam va fi tot mai ridicat. De aceea, cât de mult avem nevoie de vizita mântuitoare a lui Hristos în caracterele noastre – și aceasta acum!

Care este scopul vizitei lui Hristos?

Marele Răscumpărător Se prezintă pe Sine ca pe Negustorul ceresc încărcat cu nestematele adevărului de cea mai mare valoare. El strigă din casă în casă prezentându-și bunurile neprețuite. El are mărfuri pentru fiecare membru al familiei. Trebuie să ne cumpărăm aurul încercat în foc (credința și dragostea), hainele albe (haina Neprihănilor lui Hristos) și alifia pentru ochi (discernământul spiritual).

Hristos vine cu o solie de pace. El dorește să ne curețe templul sufletului de orice întinăciune și păcat. Tocmai prezența Sa curăță și sfințește sufletul. „Astăzi, dacă auziți glasul Meu, nu vă împietriți inimile” (Evrei 12:35). „O de ați asculta glasul Lui.” (Psalmii 95:7, 8). Umblă astăzi după lucru, altfel poate că o să întârzie o zi. Impresia pe care o ai acum s-ar putea să nu fie la fel de puternică mâine. Cursa lui Satan te poate prinde. S-ar putea ca sfșnicul să fie mutat din locul său iar tu să fii lăsat în întuneric.”⁶

Blochezi intrarea?

Ai crede că un Oaspete atât de important este primit de toți! Totuși, din păcate, nu toți îi deschid ușa lui Isus. După cum marea majoritate a poporului Său L-a lepădat pe Hristos cu aproape 2000 de ani în urmă, la fel este lepădat și astăzi. „Mulți refuză să-L primească pe [Mântuitorul nostru]. Duhul Sfânt

așteaptă să înmoaie și să supună inimile; însă ei nu doresc să deschidă ușa și să-L lase pe Mântuitorul să intre, de teamă ca nu cumva El să ceară ceva de la ei. Și așa, Isus din Nazaret trece mai departe. El tânjește să reverse asupra lor binecuvântările bogate ale harului Său, însă ei refuză să le primească. Ce lucru grozav este acela ca Hristos să fie exclus din propriul Său templu! Ce pierdere pentru biserică!”⁷

Hristos nu-și forțează intrarea, însă El insistă cu o bătaie mai puternică. El „îi caută necontenit pe cei pierduți, spunând: ‚Cum să te dau?’ (Osea 11:8). El Se întoarce ca să roage cu o putere și mai mare: ‚Iată Eu stau la ușă și bat.’ Puterea biruitoare a dragostei Sale silește sufletele să intre. Și ele spun lui Hristos: ‚îndurarea Ta mă face mare.’ (Psalmii 18:35).”⁸

Ei deschid și, în sfârșit, El intră. Ce pace, ce liniște pentru suflet.

Ce se întâmplă de fiecare dată când refuzăm să ascultăm solia Sa de îndurare? „De fiecare dată când refuzi să ascuți solia de îndurare, te întărești în necredință. De fiecare dată când nu deschizi ușa inimii tale lui Hristos, devii tot mai puțin dispus să ascuți de glasul Celui care vorbește. Îți micșorezi șansa de a răspunde la ultimului apel al milei.”⁹

După ce ai citit Biblia și Spiritul Profetic, „Crezi că mărturiile de muștrare care ți-au fost date sunt de la Dumnezeu? Dacă într-adevăr crezi că acel glas al lui Dumnezeu ți-a vorbit, arătându-ți pericolele, ascuți de sfaturile date? Păstrezi aceste mărturii de avertizare proaspete în mintea ta citindu-le adesea cu o inimă rugătoare?”¹⁰

Ce barează ușa?

Hristos este înfățișat ca așteptând afară, dincolo de ușă. De ce nu intră? Sunt câteva lucruri care blochează intrarea inimii noastre. „Am văzut că mulți au atât de mult gunoi îngrămadit la ușa inimii

lor încât nu pot reuși să deschidă ușa.¹¹ „Cel care a blocat ușa este păcătosul. Încuietorile se află toate de partea lui a ușii, nu de partea Mântuitorului.”¹²

„Trebuie să îndepărtăm gunoii, să deschidem ușa și să-L invităm pe Isus să intre și să rămână cu noi.”¹³ Iată o listă parțială a piedicilor care nu-L lasă pe Hristos să intre.

„Iubirea de păcat a închis ușa inimii.”¹⁴ „Hristos nu va intra într-o inimă care este mânjită de păcat. Lucrarea noastră este aceea de a înlătura orice nelegiuire.”¹⁵

„Unii au de îndepărtat neînțelegerile dintre ei și frații lor.”¹⁶ „Aflați ce vă desparte pe voi de fratele vostru și rugați-vă pentru unirea despre care Hristos a spus că ar trebui să existe în biserică.”¹⁷

„Alții trebuie să îndepărteze firi rele, lăcomie egoistă înainte de a putea să deschidă ușa.

Alții au îngrămădit lumea la ușa inimii lor, lucru care blochează ușa.”¹⁸

„Trebuie să dăm la o parte totul cum ar fi patima, lipsa de răbdare, murmurarea și tulburarea, și să-L găsim lui Isus un loc în inimă.”¹⁹

„Întrebarea de cea mai mare importanță pentru tine este: „Am o cunoștință din experiență a lui Dumnezeu? Sunt gata să cred ce-mi

spune, să fac ce-mi cere, în loc de a urma propria mea judecată? Mă apropii de Dumnezeu?” Scriptura spune: „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.” (1 Corinteni 2:14). Dacă inimile voastre nu sunt predate pe deplin lui Dumnezeu, dacă nu vă supuneți voința voastră voinței Lui, atunci înseamnă că faceți sau născociți planuri fără îndrumarea Acelui care este mare la sfat...’

Nimeni să nu spună un cuvânt de îndoială ici și acolo care să lucreze ca o otrăvă în mințile altora, clătînând încrederea lor în soliile pe care le-a dat Dumnezeu, și care au ajutat la așezarea temeliei acestei lucrări și au însoțit-o până astăzi prin muștrări, avertismente, pedepse și încurajări. Tuturor celor care au stat în calea Mărturiilor, le-aș spune: Dumnezeu a dat o solie poporului Său iar glasul Său Se va auzi, fie ascultați sau nu...’

„La lege și la mărturie; dacă nu vorbesc în conformitate cu acest cuvânt, înseamnă că nu este nici o lumină în ei.” (Isaia 8:20 engl.). Chiar și lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii trebuie să fie încercată cu cuvântul lui Dumnezeu. Duhul care a inspirat Scripturile va conduce întotdeauna la Scripturi.

„Și din pricina înmulțirii fără-delegii, dragostea celor mai mulți se va răci.” (Matei 24:12). După ce enumeră mai multe calități, Martorul Credincios spune despre biserică: „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.” (Apocalipsa 2:4). Idolatria și nelegiuirea dominantă au avut o influență paralizantă și mortală asupra cucerniciei și evlaviei. Există neîncredere, egoism și bănuială. Unii se țin cu putere de mărturisirea lor de credință. Alții au părăsit simplitatea credinței și, ca urmare, se află pe marginea scepticismului. Ei se află în întuneric spiritual și astfel mulți susțin rătăcirii serioase. Unii judecă Scripturile declarând că pasajul acesta sau acela nu este inspirat întrucât nu le atinge mintea în mod favorabil. Ei nu pot să-l armonizeze cu ideile lor de filozofie și știință,

„pe nedrept numită astfel”. Alții, din alte motive, pun la îndoială cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, mulți umblă orbește acolo unde pregătește dușmanul calea. Acum, nu este partea nici unui om să pronunțe sentința în privința Scripturilor, să judece sau să condamne orice parte a cuvântului lui Dumnezeu. Atunci când cineva îndrăznește să facă aceasta, Satan va crea o atmosferă ca acesta să o respire și să-l piper-nicească spiritual. Când un om se simte atât de înțelept încât îndrăznește să disece cuvântul lui Hristos, înțelepciunea lui este socotită nebunie înaintea lui Dumnezeu. Când știe mai multe, simte că are de învățat totul. Prima lui lecție este să se lase învățat: „Învățați de la Mine,” spune Marele Învățător, „căci eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” (Matei 11:29).

De ar fi cea alifie pentru ochi a tuturor lucrătorilor clară ca să deosebească ce este sfânt de ce este obișnuit. Orbiți de iubirea de sine, mulți pierd din vedere chemarea altora și chiar slava lui Dumnezeu. Când te vezi așa cum ești în realitate și-L vezi pe Dumnezeu așa cum dorește să-L vezi, vei simți profund nevoia ta de Isus și Îl vei căuta cu o inimă căită. Atunci, Îl vei găsi. Vei căuta bogățiile cerești ale harului ca unul care caută mărgăritare prețioase; și când le găsești, în mintea fraților tăi nu va mai fi îndoială, ci convingerea că ai găsit mărgăritarul de mare preț. Vei avea gândul lui Hristos; vei lucra și vorbi așa cum a lucrat și vorbit Hristos.

Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să fie condus de păreri sau practicile lumii...

Cuvântul lui Dumnezeu spune clar că legea Sa va fi batjocorită, călcată în picioare de către lume; iar nelegiuirea va domina.”²⁰

„Atunci când inima este golită de importanța de sine, ușa va fi deschisă pentru Hristos.”²¹

„Isus a spus: „Iată Eu stau la ușă și bat...” Trebuie să ne golim de tot ce ne desparte sufletele de El. Când se face aceasta, vom vedea mântuirea lui Dumnezeu.”²²

„O, îndepărtați tot ce astupă intrarea la inima voastră, și lăsați-L

Frați și surori, să ne rugăm și să analizăm lista piedicilor care blochează intrarea lui Hristos în inima noastră. El ne va arăta exact care sunt acestea și ne va da putere să le îndepărtăm.

pe Mântuitorul să intre.²³ Să deschidem larg ușa și să-L întâmpinăm pe Isus cu brațele deschise. „Inimile tuturor să răspundă cu nespusă bucurie la darul neprețuit al Fiului lui Dumnezeu.”²⁴

Ce face Hristos când intră?

De îndată ce intră, Hristos dorește să ne ofere din plin binecuvântări spirituale. „Voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.” (Apocalipsa 3:20). Chiar prezența lui Hristos în suflet va aduce următoarele:

El aduce pace și alungă teama – „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.” (Ioan 14:27).

El aduce răbdare și liniște – „Atunci când pacea lui Isus pătrunde în inima noastră noi suntem liniștiți și răbdători în cele mai aspre încercări.”²⁵

El aduce dragoste – „Când dragostea lui Hristos pătrunde în inimă, ne luptăm să imităm caracterul lui Hristos... Cu cât studiem mai mult despre Hristos cu inimă gata să învețe, cu atât mai asemănători cu Hristos devenim.”²⁶

El aduce pricepere – „În inima fiecărui împlinitor adevărat al Cuvântului, Duhul Sfânt insuflă o pricepere clară.”²⁷

El aduce virtuți cerești – „Cu cât răstignim mai mult practicile egoiste prin împărțirea binecuvântărilor cu alții și prin exersarea capacității noastre oferite de Dumnezeu, cu atât mai mult vor fi întărite și sporite în noi virtuțile cerești.”²⁸

El aduce toate roadele Duhului – „Vom crește în caracterul spiritual, în răbdare, în putere morală, în smerenie, în gingășie.”²⁹

El aduce lumină și bucurie – „Iată Eu stau la ușă și bat’, spune Mântuitorul... El Se umilește ca să caute o intrare la ușa inimii ca să ne binecuvânteze cu lumina Sa și să ne facă se ne bucurăm în slava Sa.”³⁰

El aduce viața veșnică – „[Mântuitorul] îi va răscumpăra din păcat și moarte pe toți aceia care vor veni la El; și îi va înălța la tronul Său și le va da viața veșnică.”³¹

„Avându-L pe Hristos în suflet, omul devine părtaș al naturii divine și împreună lucrător cu Isus Hristos. El dă pe față ardoare și seriozitate și posedă acea perseverență așa încât, asemenea Domnului său, nu va cădea și nu se va descuraja. Să lepede toți setea inimii pentru satisfaceri egoiste; toți să-și golească sufletul de iubire de sine, dorințe și ambiții egoiste iar Hristos va umple golul; El va domni în inima care este golită de eu iar din prezența Sa divină vor curge torente de apă vie ca să reînvie și să răcorească sufletele acelora care sunt gata să piară.”³²

De îndată ce suntem goliți de eu, Hristos intră și rămâne cu noi. Noi primim natura Sa divină și devenim conlucrători cu El. Cu un nou zel și seriozitate, Îl ajutam pe Isus să bată la ușa inimilor altor oameni.

Invită-L acum înăuntru!

Care este poziția ta înaintea lui Dumnezeu? Ești mulțumit de starea ta spirituală?

„Atât de mult Își dorește Domnul să rămână cu tine, și atât mare este iubirea Sa față de tine, încât, în ciuda faptului că viața ta nu a fost în armonie cu voința Sa, iar fapte și căile tale au fost neplăcute înaintea Sa, Maiestatea cerului a binevoit să cerșească privilegiul de a-ți face o vizită și a-ți lăsa binecuvântarea Sa: ‚Iată Eu stau la ușă și bat’. Locuințele din slavă sunt ale Sale, și bucuria sălașelor cerești; cu toate acestea El S-a umilit ca să caute intrare la ușa inimii tale, ca să poată să te binecuvânteze cu lumină și să te facă să te bucuri în slava Sa.”³³

Frați și surori, să ne rugăm și să analizăm lista piedicilor care blo-

chează intrarea lui Hristos în inima noastră. El ne va arăta exact care sunt acestea și ne va da putere să le îndepărtăm.

„Isus nu va deschide ușa inimii cu forța. Trebuie să o deschidem noi înșine și să arătăm că dorim prezența Sa prin aceea că-I urăm bun-venit.”³⁴

„Cum se întâmplă că mulți dintre voi spun că nu știu dacă sunt primiți de Dumnezeu sau nu; că doriți să-L găsiți pe Isus? Nu știți dacă ați deschis ușa? Nu știți dacă L-ați poftit să intre? Dacă nu L-ați poftit înăuntru, invitați-L acum. Nu așteptați nici o clipă. Deschideți ușa și lăsați-L pe Isus să intre.”³⁵

Referințe:

¹ *The Review and Herald*, 9 decembrie 1890.

² *Idem.*, 7 august 1894.

³ *Idem.*, 2 noiembrie 1886.

⁴ *Idem.*

⁵ *Testimonies*, vol. 5, pag. 120 [sublinieri adăugate.]

⁶ *The Review and Herald*, 2 noiembrie 1886.

⁷ *Testimonies*, vol. 6, pag. 262 engl.

⁸ *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 235 engl.

⁹ *Idem.*, pag. 237 engl.

¹⁰ *Testimonies*, vol. 3, pag. 362.

¹¹ *Idem.*, vol. 1, pag. 143 engl.

¹² *The Review and Herald*, 5 martie 1889.

¹³ *The Home Missionary*, 1 noiembrie 1890.

¹⁴ *The Signs of the Times*, 12 septembrie 1911.

¹⁵ *The Review and Herald*, 30 octombrie 1888.

¹⁶ *Testimonies*, vol. 1, pag. 143 engl.

¹⁷ *The Review and Herald*, 19 ianuarie 1905.

¹⁸ *Testimonies*, vol. 1, pag. 143 engl.

¹⁹ *The Bible Echo*, 15 ianuarie 1892.

²⁰ *The EGW 1888 Materials*, pag. 900, 901.

²¹ *Astăzi cu Dumnezeu*, pag. 74 engl.

²² *The Signs of the Times*, 1 august 1892.

²³ *The Review and Herald*, 5 mai 1891.

²⁴ *Idem.*, 17 decembrie 1889.

²⁵ *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pag. 219.

²⁶ *That I May Know Him*, pag. 118.

²⁷ *Idem.*

²⁸ *Idem.*

²⁹ *Idem.*

³⁰ *The Signs of the Times*, 10 februarie 1887.

³¹ *Idem.*

³² *Idem.*, 5 septembrie 1895.

³³ *Testimonies*, vol. 2, pag. 224 engl.

³⁴ *The Signs of the Times*, 10 februarie 1887.

³⁵ *General Conference Daily Bulletin*, 13 aprilie 1891.

“CINE VA PUTEA SĂ SUFERE ziua venirii Lui?”

O compilație din Biblie și Spiritul Profetic

O profeție cheie: Hristos în Sfânta Sfințelor

Așa cum a fost prevestit în tip, și prezis în Scripturi, Hristos, la vremea stabilită, a intrat în Sfânta Sfințelor din templul lui Dumnezeu din cer. El este prezentat de profetul Daniel ca venind atunci la Cel îmbătrânit de zile: „M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului;” – nu pe pământ, ci „a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.” (Daniel 7:13).

Această venire a fost prezisă și de profetul Maleahi: „Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor.” (Maleahi 3:1). Venirea Domnului în templul Său a fost bruscă, deodată, neașteptată de poporul Său. Ei nu-L caută acolo. Ei Se așteaptă ca El să vină pe pământ, „într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă Evanghelia.” (2 Tesaloniceni 1:8).

La puțin timp după împlinirea unora dintre semnele despre care Mântuitorul a prezis că aveau să fie văzute înainte de cea de-a doua venire a Sa, a avut loc o mare trezire religioasă în întreaga lume creștină. Cercetătorii profeției au ajuns la concluzia că vremea sfârșitului era aproape. Ei au citit în cartea lui Daniel: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi, sfântul locaș (engl: „sanctuarul”)

va fi curățit.” Crezând că sanctuarul era pământul, ei au înțeles că acea curățire prezisă în Daniel 8:14 reprezenta curățirea pământului prin foc la a doua venire a lui Hristos. Cercetând Scripturile pentru o mai mare lumină, și comparând această perioadă profetică cu rapoartele istoricilor, ei au înțeles că cele două mii trei sute de zile se întindeau până în anul 1844.

Aceasta a reprezentat temelia marii mișcări advente din 1844. Căderea stelelor în 1833 a dat o și mai mare putere vestirii soliei apropiatei veniri a Mântuitorului. Prin lucrarea lui William Miller și a multor alora din America, a șapte sute de predicatori din Anglia, a lui Bengel și a alora din Germania, a lui Gausen și a discipolilor lui din Franța și Elveția, a multor predicatori din Scandinavia, a unui iezuit convertit din America de Sud și a Dr. Joseph Wolff în multe țări orientale și africane, solia adventă a fost dusă la o mare parte a lumii locuite.

Dar oamenii încă nu erau pregătiți să-L întâlnească pe Domnul lor. Mai trebuia făcută încă o lucrare de pregătire pentru ei. Lumina a fost dată, și aceasta le-a îndreptat mintea spre templul lui Dumnezeu din cer; și întrucât aveau să-L urmeze pe Marele lor Preot prin credință în lucrarea Sa de acolo, noi datorii aveau să fie descoperite. O altă solie de avertizare și de instruire trebuia să fie dată bisericii.

Profetul spune: „Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va

rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va ședa, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul și vor aduce Domnului daruri neprihănite.” (Maleahi 3:2, 3). Cei care trăiesc pe pământ atunci când lucrarea de mijlocire a lui Hristos va înceta în sanctuarul ceresc, trebuie să stea înaintea unui Dumnezeu sfânt fără mijlocitor. Hainele lor trebuie să fie fără pată, caracterul lor trebuie să fie curățit de păcat prin sângele de stropire. Prin harul lui Dumnezeu și prin efortul lor neobosit, ei trebuie să fie biruitori în lupta cu răul. În timp ce are loc judecata de cercetare în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din sanctuar, trebuie să existe o lucrare specială de curățire, de îndepărtare a păcatelor, din mijlocul poporului lui Dumnezeu de pe pământ. Această lucrare este prezentată mai clar în soliile din Apocalipsa 14.

Atunci când această lucrare va fi împlinită, urmașii lui Hristos vor fi gata pentru venirea Sa. „Atunci, darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară.” (Maleahi 3:4). Biserica pe care Domnul nostru o va primi la Sine la venirea Sa va fi o „Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta”, „frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor” (Efeseni 5:27; Cântarea Cântărilor 6:10).

Pe lângă intrarea Domnului în templul Său, Maleahi prezice și ce-a de-a doua venire a Sa, întoarcerea Sa pentru executarea judecății...: [Maleahi 3:5 citat]. Iuda se referă la aceeași imagine când spune: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor, și să încredințeze pe toți cei nelegiuiți, de toate faptele nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit.” (Iuda 1:14, 15). Această venire și venirea Domnului în templul Său sunt evenimente distincte și separate.¹

Curățirea poporului lui Dumnezeu

„Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat.” (1 Ioan 3:2, 3).

„El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul și vor aduce Domnului daruri neprihănite. Atunci, darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară.” (Maleahi 3:3, 4).

Aceste versete prezintă un proces de curățire, de purificare ce va fi săvârșit în inima oamenilor de către Domnul oștirilor. Procesul este foarte greu, chinuitor pentru suflet însă numai prin acest mijloc poate fi îndepărtată zgura. Noi trebuie să îndurăm încercări pentru că este nevoie; deoarece, prin acestea, noi suntem aduși mai aproape de Tatăl nostru ceresc, în ascultare de voința Sa, ca să-I aducem daruri neprihănite.

„În lume veți avea necazuri,” spune Isus, „dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” (Ioan 16:33). Mândria, egoismul, patimile rele și dragostea de plăcerea lumească trebuie să fie toate biruite; de aceea Dumnezeu trimite nenorociri ca să ne încerce și să ne arate că aceste rele există în caracterul nostru. Trebuie să biruim prin puterea și harul Său ca să putem fi părtași ai naturii divine...

Există un standard înalt la care trebuie să ajungem dacă dorim să fim copii ai lui Dumnezeu, curăți,

sfinți și nepătați; iar procesul de curățire este necesar dacă dorim să ajungem acest standard. Cum va avea loc aceasta dacă nu ar exista nici o greutate de întâmpinat, nici o piedică de trecut, nimic care să facă apel la răbdare și la puterea de rezistență? Aceste încercări nu sunt binecuvântările cele mai mici din experiența noastră. Scopul lor este de a ne căli, întări în hotărârea de a avea succes. Ar trebui să le folosim ca mijloace rânduite de cer pentru câștigarea unor victorii hotărâte asupra eului, în loc de a le permite să ne împiedice, să ne apese și să ne nimicească.

Caracterul va fi încercat. Hristos va fi descoperit în noi dacă suntem cu adevărat mlădițe ale Viței vii. În orice împrejurare a vieții, trebuie să fim răbdători, amabili, iertători și veseli. Zi de zi și an de an trebuie să biruim eul și să dezvoltăm un eroism nobil. Aceasta este datoria încredințată nouă; însă ea nu poate fi împlinită fără o decizie hotărâtă, o țință neclintită, veghere continuă, rugăciune necurmată și ajutor constant din partea lui Hristos...

Domnul vede unde avem nevoie să fim curățiți pentru împărăția Sa cerească. El nu ne va lăsa în cuptor până când suntem arși cu totul. În calitate de curățitor și purificator de argint, El veghează asupra copiilor Săi, supraveghind procesul de curățire până când Își va vedea chipul reflectat în noi. Deși se întâmplă ca adesea să simțim flacăra necazului arzând în jurul nostru și uneori ne temem să nu fim arși în întregime,

totuși iubirea lui Dumnezeu este la fel de mare față de noi în aceste momente ca și atunci când suntem liberi în duhul și biruitori în El. Cuptorul are menirea de a curăța și a rafina, nu de a arde și a nimici. În providența Sa, Dumnezeu ne încearcă, pentru a ne curăța ca pe fiii lui Levi, ca să-I aducem darurile neprihănite.²

Cultivând curăția inimii în fiecare zi

Din Sfânta Sfințelor pornește marea lucrare de instruire. Îngerii lui Dumnezeu îi înștiințează pe oameni. Hristos oficiază în sanctuar. Noi nu-L urmăm în Sanctuar așa cum ar trebui...

Este trist și descurajant să vedem cât de mic este efectul adevărilor solemne cu privire la aceste zile de pe urmă asupra minții și inimii celor care pretind a crede adevărul. Ei ascultă predicile, par să fie foarte interesați când se agață de buzele vorbitorului, iar în cazul în care cuvintele lui sunt sublime ei sunt încântați; lacrimi se scurg atunci când tema prezentată înaintea lor este dragostea lui Hristos.

Însă o dată cu încheierea predicii vraja este ruptă. Intrați în căminul lor și veți fi surprinși să nu auziți nici un cuvânt care să vă facă să credeți că s-a făcut o impresie adâncă atunci când s-a dat ocazie în prezentarea unor lucruri atât de înălțătoare. A fost exact ca și cum ar fi ascultat o cântare plăcută. S-a terminat, iar impresia a dispărut asemenea rouăi de dimineață când apare soarele.

Dacă ar fi consacrați lucrării lui Dumnezeu, mult mai mulți dintre membrii laici ar putea da solia de avertizare și de har mulțimilor.

Care este motivul? Adevărul nu este adus în viață. Ei nu primesc adevărul rostit ca pe cuvântul lui Dumnezeu adresat lor. Ei nu au privit dincolo de unealtă la marele Lucrător din sanctuarul ceresc. Ei nu au luat cuvântul ca pe o solie specială de la Dumnezeu, pentru care vorbitorul nu a fost decât cel căruia i-a fost încredințată solia. Să ne mai mirăm atunci că adevărul este atât de lipsit de putere, că în cazul multora, dacă nu există puțină excitație, puțin extaz, puțină cunoștință importantă, influența nu este mai adâncă?...

„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus” (Filipeni 2:5). Umpleți-vă mintea cu marea umilire a lui Hristos, iar apoi contemplați caracterul Său divin, maiestatea Sa și slava Celui Preaînalt, și felul în care S-a dezbrăcat de toate acestea și a îmbrăcat divinitatea Sa cu omenescul. Atunci putem vedea lepădarea de sine, jertfirea de sine care i-au uimit pe îngeri.

O, Fiului lui Dumnezeu I-a fost sorocită chiar sărăcia ca să Se mute într-o zonă a imperiului Său și totuși să nu fie recunoscut sau mărturisit de poporul pe care a venit să-l binecuvânteze și să-l mântuiască. Sărăcia, pentru că atunci când umbla printre oameni, răspândind binecuvântări, în jurul Lui nu se auzeau imnuri de laudă, ci atmosfera era încărcată cu blesteme și hule. Sărăcia, pentru că atunci când mergea de aici acolo printre supușii pe care a venit să-i mântuiască, de abia dacă se auzea o voce numindu-L binecuvântat, de abia dacă îi era întinsă o mână în semn de prietenie, și de abia dacă Îi era oferit un acoperiș ca adăpost. Apoi priviți sub înfățișarea Lui aparentă, pe cine vedeți? – divinitatea, Fiul veșnic al lui Dumnezeu, la fel de puternic, la fel de nemărginit înzestrat cu toate resursele puterii iar la înfățișare a fost găsit ca un om.

Aș dori ca mințile mărginite să poată vedea și simți marea dragoste a Dumnezeului nemărginit, marea Sa tăgăduire de Sine, jertfire de Sine, date pe față prin aceea că a luat asupra Sa umanitatea. Dumnezeu S-a umilit și a devenit om și S-a umilit să moară, și nu doar să moară, ci să moară de o moarte înjosoare. O, dacă am putea să vedem nevoia de umilință, de umblare umilă cu Dumnezeu, și de a ne păzi în fiecare punct.

Știu că lucrarea Satanei va fi aceea de a-i face pe frați să fie în vrajbă. Dacă nu aș ști că Cel care este Căpetenia mântuirii noastre stă în picioare la cârmă ca să ne conducă nava în port, aș spune: Lasă-mă să mă odihnesc în mormânt.

Mântuitorul nostru trăiește ca să mijlocească pentru noi, iar dacă dorim să învățăm zilnic în școala lui Hristos, dacă dorim să prețuim lecțiile pe care ni le predă în blândețea și umilința inimii, vom avea atât de mult din Spiritul lui Isus încât eul nu va fi întretesut în nimic din ceea ce facem sau spunem. Ochiul va fi doar pentru slava lui Dumnezeu. Trebuie să depunem eforturi serioase pentru a răspunde la rugăciunea lui Hristos ca noi să fim una după cum și El este una cu Tatăl, El care S-a declarat limitat în timpul umilirii Sale pentru că avea multe lucruri de spus ucenicilor, lucruri pe care ei nu le puteau purta.

Avem nevoie ca Isus să locuiască în inimă, ca un izvor viu și constant; atunci apele care vor țâșni din fântâna cea vie vor fi curate, dulci și cerești. Atunci, cel cu inima smerită va avea parte de o pregustare a cerului.³

Ce este descoperit la judecată?

În ziua judecății de cercetare, toți vor sta în caracter așa cum sunt în realitate; fiecare va da socoteală personal lui Dumnezeu. Fiecare cuvânt rostit, fiecare depărtare de la integritate, fiecare acțiune care murdărește sufletul, toate vor fi cântărite în cumpăna

sanctuarului. Amintirea va fi exactă și vie în condamnarea celui vinovat, care în ziua aceea va fi găsit cu lipsă. Mintea își va aminti toate gândurile și faptele din trecut; întreaga viață va trece asemenea scenelor dintr-o panoramă. Astfel, toți vor fi condamnați sau achitați din propria mărturisire, iar dreptatea lui Dumnezeu va fi justificată.

În cazul fiecărei persoane în parte, are loc un proces care este mult mai mare decât cel în care trăsăturile sunt transpuse pe pânza pictorului. Prin meșteșugul său, artistul imprimă doar asemănarea pe un material perisabil; însă în raportul vieții, caracterul este zugrăvit cu exactitate, și acest raport, oricât de întunecat, nu poate fi șters decât prin sângele Jertfei de ispășire. Atunci, prieteni tineri, nu doriți să vă opriți și să vă gândiți ce raport prezintă cărțile din ceruri cu privire la viața și caracterul vostru? Ce fel de tablou desenați, tablou cu care o să fiți puși față în față la judecata finală? Nu vă gândiți că nutrirea unui gând stricat, formarea unui obicei rău și egoist, care pervertește propriul suflet și-i nimicește pe alții, este o pată în acel raport care va apărea într-o zi împotriva voastră? Vă puteți permite aceasta?

Nu uitați că este un lucru grozav acela de a aduce suspiciune sau ocară asupra cauzei lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă a-L răstigni din nou pe Fiul lui Dumnezeu, a-L expune unei rușini deschise înaintea vrăjmașilor Săi. Cei care fac aceasta sunt fără scuză, iar conduita lor va sta împotriva lor în ziua judecății. Dumnezeu a dat tinerilor talente prețioase; însă nu toți au folosit la maximum aceste talente; unii au pervertit aceste puteri și le-au folosit ca să-și satisfacă propriile dorințe, ca să slujească obiectivelor lor. Domnul nu primește o astfel de slujire.⁴

A sosit vremea

O biserică vie este o biserică lucrătoare. Lumina prețioasă a adevărului Biblic, asemenea unei candelă care arde, trebuie să strălucească de la toți membrii bisericii. Dumnezeu dorește să-i folosească pe cei credincioși ca instrumente ale Sale; prin ei, El va sluji sufletelor care flămânez după pâinea vieții. Cuvintele de speranță

și de încurajare care cad de pe buzele celor care au fost atinși cu cărbunele viu de pe altarul lui Dumnezeu vor înviora și mângâia pe cei oboșiți și frânți.

Timpul este prețios. Destinul sufletelor se află în cumpănă. Cu un preț nemărginit s-a pregătit o cale de scăpare. Să fie marea jertfă a lui Hristos în zadar? Să fie pământul stăpânit în întregime de puterea Sata-nică? Salvarea de suflete depinde de consacrarea și activitatea bisericii lui Dumnezeu. Domnul îi cheamă pe cei care cred în El să fie lucrători împreună cu El. Atâta timp cât sunt în viață, ei nu trebuie să aibă sentimentul că și-au îndeplinit lucrarea. Până când nu vine Hristos să spună: „S-a sfârșit”, lucrarea Sa pentru mântuirea sufletelor nu trebuie să scadă, ci să crească în întindere și importanță.

Îndurarea lui Dumnezeu este dată pe față prin îndelunga Sa răbdare. El reține judecățile Sale, așteptând ca solia de avertizare să fie auzită de toți. Sunt mulți care încă nu au auzit adevărurile de încercare pentru acest timp.

Răspundere personală

Dacă ar fi consacrați lucrării lui Dumnezeu, mult mai mulți dintre membrii laici ar putea da solia de avertizare și de har mulțimilor care nu cunosc adevărul pentru acest timp. Peste tot în jurul nostru există suflete care pier în păcat. În fiecare zi există ceva de făcut pentru Domnul.

Toți creștinii trebuie să lase ca lumina lor să strălucească prin fapte bune. Cuvintele lor trebuie să-L înalțe pe Domnul Isus Hristos. În loc de a aștepta ocazii mărețe înainte de a face ceva, creștinul trebuie să facă lucrarea care este cel mai aproape de el. În felul acesta, el își va înmulți talentele și va obține o pregătire pentru o slujire mai cuprinzătoare. Oriunde s-ar afla, acolo este și câmpul lui, în care trebuie ca prin cuvânt și faptă să arate cu seriozitate puterea mântuitoare a adevărului. El nu trebuie să aștepte să vadă ce fac alții. El are o personalitate a sa proprie, și este răspunzător înaintea lui Hristos, al cărui slujitor este, pentru orice cuvânt și faptă.

Poporul lui Dumnezeu s-ar îmbrăca în bucurie și mulțumire dacă ar vrea să primească ceea ce El așteaptă

să-i dea – ceea ce-l va face mai puternic ca să-i ajute pe cei care au nevoie de ajutor. Poporul nostru are nevoie să-i fie insuflată suflarea vieții spirituale ca să se ridice la acțiune spirituală...

Uși deschise

În lucrarea lui Dumnezeu există multe feluri de lucrări care pot fi făcute. În serviciul de la templu existau cioplitorii în lemn, cât și preoții de ordine diferite care purtau diferite grade de răspundere. Membrii bisericii noastre trebuie să se ridice și să strălucească pentru că lumina lor a venit, iar slava Domnului a răsărit peste ei. Cei care cunosc adevărul să se ridice, să nu mai doarmă, și să depună toate eforturile ca să ajungă la oameni acolo unde se află ei. Să nu mai neglijăm lucrarea Domnului și nici să nu o punem pe planul doi după interesele lumești. Nu avem timp să fim leneși sau descurajați. Evanghelia trebuie vestită întregii lumi. Publicațiile care conțin lumina adevărului prezent trebuie să fie duse în toate locurile. Trebuie organizate campanii de colportaj pentru vânzarea literaturii noastre, ca lumea să fie informată cu privire la ce se află chiar în fața noastră.

În multe state, există așezări de fermieri harnici, cu stare, care nu au auzit niciodată adevărul pentru acest timp. În astfel de locuri ar trebui să se lucreze. Membrii laici să preia această ramură a lucrării. Prin împrumutarea sau vânzarea cărților, prin distribuirea ziarelor și prin susținerea de lecturi biblice, membrii noștri laici pot face mult în vecinătatea lor. Plini de dragoste pentru suflete, ei pot vesti solia adevărului prezent cu o așa putere încât mulți să fie convertiți. Să nu uităm că este la fel de important să ducem solia la cei din câmpul din țară care nu au auzit adevărul, cum este ca misionarii să meargă în țările străine.

Este lucru din abundență pentru cei care cunosc adevărul. Abordați-i pe oameni într-un mod convingător, amabil, plin de voioșie și de dragostea lui Hristos. Mântuitorul este întotdeauna aproape cu har și putere ca să vă dea posibilitatea să prezentați evanghelia mântuirii, care va scoate sufletele din întunericul

necredinței la lumina Sa minunată. Duceți-vă la cei care sunt gata să piară. Atrageți-le atenția la „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.” (Ioan 1:29).

Aș vrea ca tot poporul nostru să poată vedea numeroasele uși care sunt deschise înaintea lui. Trebuie să semănăm de-a lungul tuturor apelor sămânța adevărului. O, cum este atras sufletul meu pentru păcătoși, ca ei să fie câștigați pentru Hristos! Dacă cei care au primit adevărul ar exercita o credință vie în Hristos, dacă și-ar da seama că trebuie să fie conlucrătorii Săi, pe deplin consacrați slujirii Sale, ce lucrare s-ar putea face! Atunci când poporul lui Dumnezeu se predă fără rezerve lui Hristos, va folosi fiecare putere a minții și trupului spre slava numelui Său, iar lucrarea Sa va înainta rapid.

Consacrare din toată inima

Lucrurile acestei lumi vor pieri în curând. Acest lucru nu este înțeles de cei care nu au fost luminați în mod divin, care nu au ținut pasul cu lucrarea lui Dumnezeu. Femei și bărbați consacrați trebuie să înainteze ca să vestească avertizarea la drumuri și la garduri.

Îi îndemn pe frații și surorile mele să nu se angajeze într-o lucrare care îi împiedică să vestească solia lui Hristos. Voi sunteți purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu. Trebuie să roștiți adevărul cu iubire sufletelor care pier. Nu uitați că într-o zi veți sta înaintea Domnului întregului pământ, ca să dați socoteală de faptele săvârșite în trup. Atunci lucrarea voastră va apărea așa cum este ea în realitate. Via este mare, iar Domnul cheamă lucrători. Nu permiteți ca ceva să vă rețină de la lucrarea de salvare de suflete. Să obțineți, prin rugăciune serioasă, putere care să facă din influența voastră o mireasmă de viață spre viață. Maestrul Lucrător va așeza Duhul Său asupra tuturor aceluia care lucrează pentru El cu o dedicare din toată inima.⁵

Referințe:

¹ *The Southern Watchman*, 24 ianuarie 1905.

² *Idem.*, 7 februarie 1905.

³ *Manuscript Releases*, vol. 15, pag. 24–27.

⁴ *The Review and Herald*, 4 noiembrie 1884.

⁵ *Pacific Union Recorder*, 5 noiembrie 1903.

“Dacă nu vedeți semne și minuni”

De V. W. Lukic

Nevoia de sfat dumnezeiesc

Istoria biblică ne prezintă un exemplu tragic al faptului că, dacă Dumnezeu nu este căutat în mod constant, în cele din urmă se poate ajunge la încercarea de a căuta tainele ascunse la agenții nevăzuți ai unei naturi decăzute. Atunci când se pare că Dumnezeu tace, în loc de a se umili înaintea Sa în cercetarea inimii și mărturisire, mulți se întorc disperați către sursele interzise ale tainelor. Vă amintiți de experiența tragică a primului rege al lui Israel, Saul. Conform profeției, aceasta nu a fost ultima dată când spiritele diavolului au comunicat cu regii acestui pământ.

Deosebind cursa

Apocalipsa 16 ne spune ceva despre natura ultimei faze a lungii lupte dintre Hristos și Satan și respectivii lor urmași.

Să cugetăm asupra versetului profetic din Apocalipsa 16:13, 14: „Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura proorocului mincinos, trei duhuri necurate care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, și care se duc la împărății pământului întreg ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.” Această profeție are loc pe pământ atunci când cel de-al șaselea inger varsă potirul mâniei lui Dumnezeu.

Nu este greu să identificăm personaje principale ale acestei „trinități

nesfinte”. Mai întâi, vedem balaurul și înțelegem cum a apărut deja acel chip în Apocalipsa 12:3 și în restul capitolului 12 cât și în 13:2. Înțelegem că această putere nu-l reprezintă doar pe Satan, ci și forțele păgânismului în formele sale antice și moderne. În al doilea rând, puterea fiarei menționată în Apocalipsa 16:13 corespunde „fiarei care s-a ridicat din mare” și care hulea și persecuta în Apocalipsa 13:1-8. Interpretarea istorică protestantă a Scripturii a susținut dintotdeauna că puterea aceasta își are scaunul în cetatea Romei. În cele din urmă, este cel de-al treilea agent din acest trio nesfânt care este numit „proorocul mincinos”. Putem observa repede că această descriere a acestui de-al treilea agent din triumviratul lui Satan corespunde fiarei cu două coarne din Apocalipsa 13:11-17. Versetele 13, 14 descriu adevărata natură a fiarei după cum urmează: „Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.” Principala caracteristică a acestor prooroci falși este natura lor înșelătoare și capacitatea lor de a-i induce în eroare pe oameni. S-a observat că „adevărata religie nu are dușmani mai răi, iar Satan nu are aliați mai buni” decât pe profeții falși. În a doua jumătate a secolului XIX, cercetătorii sărguincioși ai Bibliiei au

recunoscut că acest chip se aplică în special protestantismului decăzut care are în centru Statele Unite ale Americii.

Aceste forțe s-au aliniat de luptă împotriva lui Hristos și a rămășiței ca pregătire pentru lupta finală. Balaurul, fiara și proorocul mincinos pot fi numiți, pe bună dreptate, trinitatea satanică. Ei apar împreună și ca puteri înfrânte asupra cărora vor cădea judecățile cele mai aspre ale lui Dumnezeu. (vezi Apocalipsa 19:20 și 20:10).

Nu ar trebui să scape atenției noastre faptul că din gura acestor forțe ies trei duhuri necurate asemenea unor broaște care sunt duhurile diavolilor sau demonilor. Există multe descrieri ale activității demonice în Biblie pe vremea primei veniri a lui Hristos pe pământ. În mod asemănător, Hristos a prezis că, înainte de cea de-a doua venire a Sa, demonii vor lucra cu o așa intensitate încât chiar și cei care sunt chemați „aleși” nu vor putea să evite acțiunea vrăjmașului: „Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.” (Matei 24:24).

Cele trei duhuri care semănau cu niște broaște sau demonii (ingerii răi) sunt agenții puternici ai lui Satan de propagandă care pot săvârși înșelăciuni foarte convingătoare care sunt numite aici minuni sau semne

“Se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.”

minunate. Satan s-a pregătit timp de secole și milenii pentru ultima bătălie decisivă. Singurul scop al acestor minuni înșelătoare este acela de a-i convinge pe regii (conducătorii) întregii lumi locuite să se adune pentru bătălia din marea zi a Dumnezeului celui Atotputernic. Atunci, Satan își trimite îngerii demonici cu evanghelia cea falsă și cu puterea făcătoare de minuni ca să-i convingă pe conducătorii seculari și politici ai lumii să-și trimită forțele împotriva lui Dumnezeu și a poporului Său. Pasajul citat din Apocalipsa 16 arată clar că puterile înșelătoare ale spiritismului vor juca un rol crucial în pregătirea pentru bătălia finală.

Spiritul Profetic confirmă acest scenariu de la sfârșitul timpului: „Apariții înfricoșătoare de un caracter supranatural se vor arăta în curând în ceruri, ca semn al puterii demonilor făuritori de minuni. Duhurile diavolilor merg la regii pământului și la întreaga lume ca să-i întărească în înșelăciune și să-i îndemne să se unească cu Satan în ultima sa luptă împotriva guvernării cerului. Conducători și supuși vor fi înșelați toți de către acești agenți. Se vor ridica oameni care vor pretinde că sunt Hristos Însuși, și vor pretinde titlul și închinarea care aparține Mântuitorului lumii. Ei vor face minuni uimitoare de vindecare și vor susține că au descoperiri din ceruri care contrazic mărturia Scripturii.”¹

Minunile adevărate date de Dumnezeu

Prin definiție, o minune este un eveniment care inspiră admirația însă apare într-un mod care nu poate fi explicat de către legile naturale și, în felul acesta, este considerat supranatural la origine sau ca act al lui Dumnezeu. În textul original din Vechiul Testament, există patru cuvinte grecești și toate sunt traduse în limba engleză prin cuvântul „minune” (engl.: „miracle”) – putere miraculoasă (dynamis), mirare (teras), semn

(semeion) și lucrare (ergon). Luând în considerare contextul în care apar aceste cuvinte, o minune ar putea fi definită ca un eveniment extraordinar care stârnește mirarea, produs de către o putere divină, îndeplinește o lucrare folositoare și benefică, și confirmă un sol și pe solia lui ca fiind trimiși de Dumnezeu.

Chiar și un cititor ocazional al Bibliei poate observa că minunile au loc cu o frecvență mai mare în anumite ocazii speciale din istoria sfântă. Atunci când Dumnezeu a dorit să ridice biserica rămășiței ca să vestească cea mai solemnă avertizare încredințată vreodată muritorilor – cele trei solii îngerești – El a ales din nou pe „cei mai slabi dintre cei slabi” și le-a dat darul profeției. Dintre toate înzestrările, darul profeției a fost privit întotdeauna ca fiind cel mai mare dar din biserică.

Ca urmași ai lui Hristos, trebuie să înțelegem în umilință că numai Dumnezeu în înțelepciunea Sa nemărginită poate hotărî dacă reprezentanții Săi de pe pământ au nevoie la un moment dat de puterea făcătoare de minuni, și, în al doilea rând, în ce măsură să-i fie oferită această putere.

Minuni cu alte origini

Din timp în timp, au avut loc evenimente miraculoase, iar unele dintre ele sunt amintite în Biblie. Totuși, persoanele care făceau aceste minuni nu erau slujitorii lui Dumnezeu. Cele mai timpurii exemple îi includ pe „vrăjitorii din Egipt” (Exodul 7:11, 22), iar în perioada Noului Testament îl găsim pe Simon magul din Samaria și Elima, vrăjitorul (Faptele Apostolilor 8:9, 11; 13:6, 8). Pe aceștia, Cuvântul lui Dumnezeu îi numește reprezentanții lui Satan – îngeri puternici, dar căzuți.

Minunile făcute de către Satan și agenții săi pot fi împărțite în două categorii:

1. Minunile efective (reale). Ni s-a spus că fiara simbolică cu două coarne „amăgea pe locuitorii pământului

prin semnele care i se dăduse să le facă în fața fiarei.” (Apoc. 13:14).

Spiritul Profetic spune: „Înainte de încheierea timpului, [Satan] va săvârși minuni mai mari. El va săvârși minuni reale atât cât îi stă în putere. Scriptura spune: „amăgea pe locuitorii pământului prin semnele care i se dăduse să le facă”, nu numai prin acelea pe care pretinde că le face. În acest pasaj biblic, este scos la iveală ceva mai mult decât înșelătorii.”²

2. Minuni contrafăcute. Acele minuni pe care nu le poate face, Satan le va contraface. Există un motiv pentru care arhivăramașul este numit înșelător. Atunci când nu a putut copia minunile pe care le făcea Dumnezeu prin Moise, Satan le-a contrafăcut prin preoți și vrăjitori. Pentru observatorii ocazionali, ei produsera același rezultat ca și minunile adevărate ale lui Moise. „Pentru vederea omenească, toiagele au fost schimbate în șerpi. Așa au crezut faraon și curtenii lui. În înfățișarea lor, nu era nimic care să-i deosebească de șarpele produs de Moise.”³

Însă există o limită peste care Satan nu poate trece, și atunci cheamă în ajutor înșelăciunea și contraface lucrarea pe care nu are putere să o realizeze.”⁴

Într-o altă prelegere din această săptămână ne sunt prezentate unele dintre căile principale prin care sunt realizate minunile satanice. Însă deocamdată, să ne uităm la Apocalipsa 16 în legătură cu capitolele 12, 13 și 14 din aceeași carte. Am identificat deja forțele majore din tabăra vrăjmașului. Acestea sunt balaurul, fiara și proorocul mincinos.

a. Balaurul. „Balaurul” (engl.: dragon=dragon) este un nume figurat pentru Satan cât și pentru păgânism în diferitele lui forme. Formele moderne de păgânism se găsesc în religiile orientale și în replica lor occidentală – mișcarea New Age. Esența învățăturilor lor se poate găsi în mod exact în sugestia făcută de șarpe Evei în prima minciună – „Hotărât că nu

“Să nu primim astfel de manifestări ciudate care îndepărtează mintea de la lucrarea profundă a Duhului Sfânt. Lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna caracterizată de liniște și demnitate.”

veți muri... și veți fi ca Dumnezeu” (Genesa 3:4, 5). Conform acestei păreri, ființele omenești sunt de fapt divine – ele nu au nevoie decât să dezvolte un nivel superior de cunoștință. Această filozofie învață că toate religiile provin din aceeași sursă – și ca urmare toate doctrinele, dogmele și credințele care-i despart pe discipolii diferitelor religii ar trebui îndepărtate în favoarea oricărei adevărate surse de spiritualitate care se găsește în misticism, în cunoștință esoterică și în tainele originare. Se crede că această sursă este Dumnezeu sau Hristos care se află într-o persoană. Însă Hristosul New Age nu este Hristosul Scripturii. El este văzut ca unul dintre numeroșii conducători religioși cu influență ca Buda sau Mahomed. Ideea este că prin recunoașterea acestei singure surse a tuturor religiilor și prin obținerea unei „cunoștințe globale”, ființele umane intră într-o Nouă Eră (engl.: New Age), Era lui Aquarius, Era lui Dumnezeu și a Duhului Sfânt.

După cum se vede, la rădăcina filozofiei New Age se află o sinteză – un amestec de adevăr și rătăcire. O altă trăsătură proeminentă a acestei mișcări este caracterul puternic ecumenic. Toate religiile din lume – atât din Orient cât și din Occident – se pot uni numai dacă descoperă înțelepciunea tainică, esențială.

Am fost avertizați mai dinainte față de astfel de izvoare rele ale întunericii: „Este periculos să existe legături cât de mici cu teozofia, sau spiritismul. Aceasta (n.tr: teozofia) este spiritism în esență și va conduce pe același drum ca și spiritismul. Acestea sunt doctrinele care-l vrăjesc pe poporul pe care Hristos l-a cumpărat cu propriul Său sânge.”⁵

Unii experți estimează că la nivel mondial astăzi în jur de 30 până la 50 de milioane de oameni sunt implicați într-o formă sau alta de organizație cultică. În jur de 60 de milioane de oameni au experiență în anumite

practici New Age sau gândire ocultă.

b. Fiara. Cea de-a doua forță majoră din trioul nesfânt din cartea Apocalipsei este puterea fiarei. Această putere are o istorie lungă de profesor și impunător de doctrine și practici false. Apostolul Pavel a văzut manifestarea acelei puteri înșelătoare în zilele sale: „Căci taina fărădelegii a și început să lucreze... Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună.” (2 Tesaloniceni 2:7-11).

Ar trebui să remarcăm că această putere a succedat Roma păgână prin adoptarea multora dintre credințele și practicile ei, inclusiv spiritismul și sfințirea duminicii. Ar fi nevoie de multe pagini pentru a dezvălui toate formele manifestate de spiritism din interiorul acestui sistem religios. Aici ne vom referi doar la două dintre bine-cunoscutele forme, și anume aparițiile Mariei și acțiunile charismatice.

Este interesant să notăm că aparițiile Mariei au început cu o mare intensitate chiar când cele trei solii îngerești au început să fie vestite. Începând cu aparițiile franceze din La Salette din 1846, Lourdes din 1858 și Pontmain în 1871, continuând în secolul al XX-lea cu Fatima (Portugalia) în 1917, Banneux și Beauraing (1932-33), Garabandal (Spania) (1962-63) și Medjugorje (Bosnia-Herzegovina) în 1981.

Aparițiile Mariei au creat locuri care au devenit centre de pelerinaj și rugăciune cu rapoarte despre vindecări miraculoase și alte evenimente

extraordinare. Impactul acestor locuri moderne de pelerinaj atât asupra membrilor laici cât și celor din cler din întreaga lume nu poate fi subestimat. Este demn de atenție faptul că cei care primesc cel mai des presupuse mesaje de la Maria sunt copii de ambele genuri, după cum ni se spune.

În general, mesajele cheamă omenirea la convertire și rugăciune și avertizează că lumea va suferi dacă nu ascultă de aceste muștrări. Uneori mesajele pot conține profeții care au o semnificație mondială profundă.

A doua formă de spiritism a pătruns în Biserica Romană o dată cu cel de-al doilea Conciliu Ecumenic al Vaticanului (1963-1965). Papa Ioan XXIII s-a rugat pentru noua Zi a Cincizecimii, iar acest Vatican II a încurajat darurile charismatice. În decursul următorilor doi ani, vorbirea în limbi a izbucnit în catolicism și, în doar 10 ani, fenomenul s-a răspândit în aproape 100 țări din lumea catolică.

c. Proorocul mincinos. Este cu adevărat trist faptul că bisericile ale căror rădăcini coboară până la o mare mișcare religioasă, cunoscute ca Reforma Protestantă și care pretind că se bazează doar pe Biblie, au îmbrățișat și îmbrățișează învățături nescripturistice cum ar fi nemurirea sufletului și sfințirea duminicii. Astăzi, aceste denominațiuni, cu foarte puține excepții, au fost martore la darul pentecostal și charismatic al limbilor despre care am vorbit mai devreme. Această „vorbire în limbi” modernă nu are nimic de a face cu darul biblic al limbilor.

Mișcarea charismatică este o forță puternică în creștinism astăzi, și nu fără motiv este numită „a treia forță în creștinism”. Referindu-se la importanța ei, unii au comparat această mișcare puternică cu Reforma Protestantă și cu lansarea bisericii apostolice.

Deși pentecostalismul a apărut doar la începutul secolului al XX-lea, se estimează că în anul 2000 cuprindea un număr de 300 milioane. Darurile charismatice (vorbirea în limbi și vindecarea prin credință) nu au apărut în bisericile protestante importante până la începutul anilor 1960.

După ce am observat aceste fenomene spiritiste importante care au loc

în timpul vieții noastre, putem trage concluziile care au suport în cuvântul profetic. Prima este că aceste daruri charismatice contrafăcute promovează unirea bisericilor. Atunci când bisericile renunță la platforma biblică și experimentează un declin religios, tind să se unească pe baza punctelor de doctrină comune. Spiritismul, catolicismul și protestanismul apostat se unesc treptat deoarece spiritismul face minuni care au o putere convingătoare.

O altă concluzie indică spre scopul pe care Satan intenționează să-l atingă atunci când se folosește de forțele spirituale la timpul sfârșitului. Majoritatea oamenilor care pretind că au primit aceste daruri spirituale moderne cred că au avut parte de revărsarea Duhului Sfânt în ploaia târzie, chiar înainte de a doua venire a lui Hristos.

Iată citatul inspirat scris cu mulți zeci de ani în urmă: „În ciuda răspânditei decăderi de la credință și evlavie, în aceste biserici [populare] există urmași adevărați ai lui Hristos. Înainte de revărsarea judecăților finale ale lui Dumnezeu asupra pământului, în mijlocul poporului Domnului va avea loc o astfel de reînviare a evlaviei de la început așa cum nu s-a mai văzut din vremurile apostolice. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate asupra copiilor Săi. Atunci mulți se vor despărți de acele biserici în care dragostea pentru lume a înlocuit dragostea pentru Dumnezeu și cuvântul Său. Mulți, atât predicatori cât și membri, vor primi cu bucurie acele mari adevăruri pe care Dumnezeu a făcut să fie vestite în acest timp ca să pregătească un popor pentru cea de-a doua venire a Domnului. Vrajmașul sufletelor dorește să împiedice această lucrare; și, înainte ca să sosească momentul pentru o astfel de mișcare, el va încerca să o împiedice prin introducerea unei contrafaceri. În acele biserici pe care le va aduce sub puterea sa înșelătoare, se va părea că Dumnezeu își revărsă binecuvântarea Sa specială; se va da pe față ceea ce se crede a fi un mare interes religios.

Mulțimile vor jubila că Dumnezeu lucrează în mod minunat pentru ele, când lucrarea este a unui alt duh. Sub

o mască religioasă, Satan va căuta să-și extindă influența asupra lumii creștine.”⁶

Cât de oportune sunt cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14:6-12 care îi cheamă pe oameni să iasă din Babilonul spiritual, din marea confuzie care există între preținșii creștini de astăzi.

Care ar trebui să fie umblarea noastră?

Advenștii de Ziua a Șaptea s-au întâlnit încă de la începutul istoriei lor cu manifestări spirituale care nu au purtat aprobarea Cerului. De fiecare dată când dăm peste termenul „fanatism” în scrierile lui Ellen White, știm că „puterea din abis” era la lucru.

Prima dată când se raportează despre vorbirea în limbi și manifestări spirituale asemănătoare a fost deja în 1848. În 1908, Ellen White a cunoscut un cuplu tânăr care a venit la ea acasă să întrebe dacă darurile spirituale, pe care tânără pretindea că le-ar fi experimentat, își aveau sursa în Duhul Sfânt. Ellen White nu a dat un răspuns clar atunci când a fost întrebată de acel cuplu. Totuși, mai târziu, a primit o viziune cu privire la acea chestiune și iată ce a scris atunci fratelui și sorei Mackin: „Soția ta, în vorbire, cântare și în manifestări ciudate care nu sunt în concordanță cu lucrarea autentică a Duhului Sfânt, ajută la pătrunderea într-o fază de fanatism care va produce o mare vătămare cauzei lui Dumnezeu, dacă i se permite în bisericile noastre.

Fratele și sora mea, am o solie pentru voi: ați început pe baza unei presupunerii false. În manifestările voastre este țesut mult egoism. Satan va veni cu putere fermecătoare prin aceste manifestări. Este vremea să vă opriți. Dacă Dumnezeu v-ar fi dat o solie specială pentru poporul Său, ați umbla și lucra în toată umilința – nu ca și cum v-ați fi aflat pe o scenă de teatru, ci în umilința unui urmaș al umilului Isus din Nazaret. Ați avea o influență cu totul diferită de cea pe care o aveți.”⁷

Se pare că familia Mackins a dispărut imediat din istoria denominațiunii. Totuși, fanatismul care provoacă discuții rămâne o provocare a bisericii în aceste zile de urmă.

Din fericire, sfatul inspirat dat acum o sută de ani nu și-a pierdut cu nimic din forță odată cu trecerea timpului: „Veți fi expuși la erezii din partea agenților satanici. Vor veni valuri teribile de fanatism. Însă Dumnezeu îi va elibera pe oamenii care caută cu toată seriozitatea pe Domnul și care se consacră serviciului Său.”⁸

Lucrarea Duhului Sfânt a fost dintotdeauna și va fi mereu caracterizată de o armonie desăvârșită cu Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Mai mult, acea lucrare nu este însoțită de excitarea nesănătoasă: „Din timp în timp, vor veni la noi astfel de experiențe [spiritiste]. Să nu primim astfel de manifestări ciudate care îndepărtează mintea de la lucrarea profundă a Duhului Sfânt. Lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna caracterizată de liniște și demnitate. Nu ne putem permite să aprobăm ceea ce duce la confuzie și slăbește țelul nostru cu privire la marea lucrare pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu ca să o facem în lume pentru a ne pregăti pentru cea de-a doua venire a lui Hristos.”⁹

Când e vorba de lucrarea de vindecare, cuvântul inspirat dă instrucțiuni despre felul în care acea lucrare ar trebui îndeplinită în zilele de pe urmă, și de ce nu ar trebui să ne bazăm pe minuni.

„Hristos a lucrat prin predicarea Cuvântului și prin ușurarea suferințelor prin lucrările miraculoase de vindecare. Însă eu sunt instruită că acum nu putem lucra în acest fel, deoarece Satan își va exercita puterea prin făptuirea de minuni. Astăzi, slujitorii lui Dumnezeu nu ar putea lucra prin intermediul minunilor întrucât au loc lucrări contrafăcute de vindecare, care pretind că sunt de origine divină.

Din acest motiv, Domnul a trasat o cale prin care poporul Său să ducă înainte lucrarea de vindecare fizică, îmbinată cu învățătura cuvântului. Trebuie să se înființeze sanatorii, și de aceste instituții trebuie să fie legați lucrători care să poarte mai departe lucrarea misionar medicală. În felul acesta, o influență apărătoare este pusă în jurul celor care vin la sanatorii pentru tratament.

Aceasta este măsura pe care a luat-o Domnul și prin care trebuie să se facă lucrarea evanghelică misionar medicală pentru multe suflete.”¹⁰

Aceasta nu înseamnă că în ultima etapă a luptei veacurilor poporul lui Dumnezeu nu va primi puterea săvârșitoare de minuni. Atunci când Duhul Sfânt se revarsă asupra sfinților în puterea ploii târzii, ei vor putea face minuni mărețe. Însă aceasta va avea loc doar în timpul scenelor de încheiere ale istoriei acestui pământ, iar acea perioadă de timp nu va dura foarte mult.

Minunile nu au însoțit întotdeauna lucrarea multora dintre cei mai mari slujitori ai lui Dumnezeu. Unul dintre ei a fost Ioan Botezătorul. Ioan, a cărui slujire a fost prezisă prin profeția lui „Ilie care are să vie” și a cărui lucrare, în schimb, reprezintă lucrarea poporului lui Dumnezeu din zilele noastre, nu a făcut minuni. Totuși, vorbind despre el, Hristos a spus: „Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul.” (Luca 7:28).

Isus Însuși, deși a săvârșit multe minuni, nu a considerat capacitatea de a face minuni ca fiind un semn adevărat pentru calitatea de ucenic. El chiar a spus: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: ‚Doamne, Doamne! N-am proorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci le voi spune curat: ‚Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.’” (Matei 7:22, 23). **Ceea ce îi deosebește pe adevărații urmași ai lui Isus de cei care doar pretind că sunt urmașii Lui, este credințioșia lor față de învățătu-**

rile Sale, dată pe față prin păzirea poruncilor lui Dumnezeu: „Nu orișicine-Mi zice: ‚Doamne, Doamne!’ va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.” (versetul 21).

Adevărații ucenici ai lui Isus din zilele de pe urmă sunt identificați în felul acesta: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” (Apocalipsa 14:12).

Un nobil din Galilea a avut un fiu care era bolnav pe moarte și pentru care nu mai exista nădejde de recuperare. Nobilul a auzit despre Isus și, în disperarea lui, a venit la El sperând că Hristos îi va vindeca copilul. Totuși, credința acestui nobil se zbătea: „Credința lui s-a clătinat atunci când nu a văzut decât un om îmbrăcat simplu. El s-a îndoit că această Persoană ar putea face ce a venit să o roage.”¹¹ În mintea lui, tatăl s-a hotărât să-L primească pe Isus ca Mesia numai cu condiția vindecării complete a fiului său. Hristos, citind în mintea tatălui, a spus: „Dacă nu vedeți semne și minuni, cu nici un chip nu credeți.” (Ioan 4:48). **Da, semne și minuni – tatăl ceruse minuni.** Totuși, vă rog să observați următorul gând: „**Totuși, nobilul avea un oarecare grad de credință.**”¹²

Cuvintele lui Isus au străpuns mintea și inima nobilului. El și-a dat seama de egoismul lui și de capacitatea lui Isus de a-i citi gândurile. În agonie, el s-a rugat de Hristos: „Doamne, vino până nu moare micuțul meu.” (versetul 49). Credința lui s-a prins

de Hristos. „Mântuitorul nu poate să Se retragă de la sufletul care se prinde de El și care stăruie pentru marea sa nevoie. „Du-te’, i-a zis Isus, ‚fiul tău trăiește!’” Nobilul a plecat din prezența Mântuitorului cu o pace și bucurie pe care nu le cunoscuse până atunci.”¹³

Din această întâmplare putem învăța lecții prețioase. **Minunile pot naște credință numai în cei care au deja un anumit grad de credință sau dispoziție să asculte de Dumnezeu. Nici o minune, oricât de măreață, nu va genera credință în inima celor care nu au primit dragostea față de adevăr.** Învierea lui Lazăr, înregistrată în Ioan 11, e un bun exemplu în această privință.

În conflictul de la sfârșitul timpului dintre forțele luminii și puterile întunericii, minunile vor reprezenta o tactică înșelătoare tot mai amplă a vrăjmașului sufletelor.

Dumnezeu își previne și învață poporul despre cum să-și mențină curăția și discernământul: „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” (Apocalipsa 16:15).

Acele „haine” sunt identificate în Apocalipsa 19:8 ca fiind neprihănirea sfinților.

Poporul lui Dumnezeu nu are nevoie de minuni pentru a sta în picioare, ci de neprihănirea lui Hristos așa cum este descoperită în sfântul Său Cuvânt și mijlocită prin puterea Duhului Sfânt. Zilele înșelătorului sunt numărate, iar credincioșii lui Dumnezeu vor fi biruitori.

Fie ca noi astăzi să fim îmbrăcați cu inul alb, și să nu ne îndoim niciodată și să nu cerem minuni, ci să ne încredem în Cel care este cea mai mare Minune dintre toate! Amin.

Referințe:

- ¹ *Marea luptă*, pag. 624 engl.
- ² *Testimonies*, vol. 5, pag. 698 engl.
- ³ *Patriarhi și profeți*, pag. 264.
- ⁴ *Testimonies*, vol. 5, pag. 698.
- ⁵ *Manuscript Releases*, vol. 13, pag. 1.
- ⁶ *Marea luptă*, pag. 464.
- ⁷ *Selected Messages*, bk. 2, pag. 45.
- ⁸ *Idem.*, pag. 47.
- ⁹ *Idem.*, pag. 42.
- ¹⁰ *Idem.*, pag. 54.
- ¹¹ *Hristos lumina lumii*, pag. 197.
- ¹² *Idem.*, pag. 198 (sublinieri adăugate).
- ¹³ *Idem.*, pag. 198, 199.

“La lege și la mărturie”

De B. Monteiro

Există o putere în actul trecerii unei informații în scris. Documentele oficiale, legale, certificatele de naștere și deces, edictele legislative ale guvernului, mult căutatele tratate de pace dintre națiunile în război, toate sunt un exemplu al faptului că cele mai grele, cele mai importante chestiuni ale vieții sunt scrise.

Văzul este cel mai puternic și mai amplu folosit din cele cinci simțuri cu care au fost înzestrați oamenii; ca urmare, atunci când se poate vedea ceva în scris acesta are un impact mai puternic. De fapt, atunci când „nu este viziune (n. tr.: termenul din lb. engleză „vision” se poate traduce și prin „văz”, dar și prin „viziune”), poporul pierе.” Cuvintele înțelepte din prima parte a acestui verset biblic sunt adesea citate, în timp ce restul versetului este omis. Așa că haideți să citim întregul verset întrucât conține un mesaj complet pentru noi: „**Unde nu este viziune, poporul pierе; dar ferice de cel ce ține legea.**” (Proverbele 29:18, engl., sublinieri adăugate).

Viziunea clară – să vezi lucrurile în perspectiva lor deplină, exactă – este asociată aici cu păzirea legii lui Dumnezeu. Aceasta duce la fericire. Doriți să fiți fericiți? Sunteți atât de fericiți pe cât v-ar plăcea să fiți? Secretul constă în vederea întregii panorame pe care Creatorul nostru a descoperit-o omenirii și în păzirea legii celor Zece Porunci pe care El a considerat potri-

vit să le scrie – nu doar pe hârtie albă, pergament antic, sau media modernă electronică – ci săpat de propriul Său deget pe tablele de piatră. Și există o veste chiar și mai bună: El dorește să scrie această lege pe tablele de carne ale inimii noastre.

Unde să merg? Ce să fac?

Una dintre cele mai tragice situații ale condiției umane este aceea lipsită de orice scop. În generația de astăzi, sinuciderea a devenit tot mai frecventă printre tinerii din întreaga lume. De ce? Adesea pentru că, deși în floarea și proșpețimea tinereții, tinerii nu văd adevăratul sens al vieții; nu există nici o speranță, nici o ancoră, nici un sentiment de siguranță.

Totuși nu este nevoie să hoinărim fără nici un scop! Desigur că putem fi recunoscători pentru ce ne-a scris iubitul și îndurătorul nostru Creator. El ne spune clar unde putem merge în cele din urmă prin puterea Sa. El ne spune clar ce să facem și ce să nu facem.

„În lumina clară a Cuvântului lui Dumnezeu, putem desluși clar sensul păcatului. Ioan declară că păcatul este „călcarea legii.” (1 Ioan 3:4)...

Nu văd oamenii că a minimaliza legea lui Dumnezeu înseamnă o ocară la adresa lui Hristos?”¹

Observați că citatul de mai sus nu este doar pentru cei care au respins legea lui Dumnezeu. Chiar și cei care mărturisesc a o păzi ar putea să-i minimalizeze importanța. Domnul dorește ca noi să iubim legea Sa, așa cum a declarat psalmistul. „**Cât de mult iubesc Legea Ta!** Toată ziua mă gândesc la ea. Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci totdeauna le am cu mine. Sunt mai învățat decât toți învățătorii

mei, căci mă gândesc la învățăturile Tale.” (Psalmii 119:97-99, sublinieri adăugate)

Dumnezeu dorește ca noi să vedem această lume în adevărata ei lumină. Vederea noastră este prea slabă și mărginită – avem nevoie de alifia de ochi din ceruri. (Apocalipsa 3:18).

„Suntem recunoscători că avem cuvântul sigur al profeției, așa încât nimeni să nu fie înșelat. Știm că există erezii și fabule în lumea noastră în prezent, și dorim să știm care este adevărul... poate vin mulți la voi și vă spun că au adevărul, dar privilegiul vostru este să cercetați Scripturile pentru voi înșivă.”²

Cuvântul sigur al profeției

Descrierile venirii lui Hristos au un caracter istoric – ele sunt doar o istorie scrisă anterior. Iar pentru Cel de la Care vine această descoperire nu există nici o diferență între trecut și viitor. Ceea ce a fost și ce o să fie sunt chestiuni cu același grad de siguranță.

Ce stă scris despre viitor?

Cât de mult sunt oamenii preocupați de viitor? Este atât de important încât oamenii de succes își modelează viața în jurul lui. Verificăm informațiile meteo pentru mâine ca să știm ce planuri să ne facem. Adesea, când apare un bebeluș, părinții încep un proces pe termen lung de economisire a banilor pentru viitoarele cheltuieli pentru educația copilului. Pe o scară mai largă, guvernele naționale și comisiile internaționale privesc cu îngrijorare spre viitor ca să prevadă provocările cu care se confruntă întreaga planetă prin epuizarea resurselor naturale, chestiunea căutării de energie refolosibilă și implicațiile încălzirii globale pentru mediul

“Să așteptăm până la împlinirea profețiilor despre sfârșit înainte de a spune ceva cu privire la ele? Ce valoare vor avea cuvintele noastre atunci?”

înconjurător. Totuși, cum rămâne cu viitorul pe tărâm spiritual? Oamenii cu adevărat plini de succes și victorii vor face din realitățile veșnice prima prioritate atunci când fac planuri de viitor. Și din nou, cheia pentru dezvoltarea viitorului învăluit în taină a fost așternută în scris. Răspunsurile se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu și în Mărturiile Spiritului Său Profetic.

Când ne gândim la acest viitor, ar trebui să reținem anumiți factori de bază:

1. ISUS REVINE CA SĂ-I RĂSCUMPERE PE CEI CARE ÎL IUBESC.

„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.” (Apocalipsa 1:7). Vezi și Ioan 14:1-6; Coloseni 3:4; 2 Timotei 4:8.

2. SEMNELE ANUNȚĂ CĂ ACEST EVENIMENT ESTE FOARTE APROAPE. (Studiază aceste capitole: Matei 24; Marcu 13; Luca 21; 2 Timotei 4:8).

3. CAZURILE NOASTRE AȘTEAPTĂ SENTINȚA ÎN JUDECATA DE CERCETARE ÎNAINTE DE ÎNTOARCEREA DOMNULUI. „Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce va face cel nelegiuit și cel păcătos? (1 Petru 4:17, 18). Isus a spus: „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.” (Apocalipsa 22:12). Apostolul îndeamnă: „Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El. Dacă știți că El este neprihănit, să știți și că oricine trăiește în neprihănire este născut din El.” (1 Ioan 2:28, 29). (Vezi și Maleahi 3:1-3; Luca 17:33-36).

4. CHIAR ÎNAINTE CA HRISTOS SĂ SE ÎNTOARCĂ, AGENȚII LUI SATAN VOR FI FOARTE ACTIVI ca să înșele mulțimile neconsacrate pentru a le împiedica să aleagă să se pregătească pentru ziua lui Dumnezeu.

„Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefacă într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.” (2 Corinteni 11:13-15).

Profeția ne-a spus deja că în zilele de pe urmă, apariții de un caracter supranatural vor înșela lumea. În esență, nu veți putea să vă încredeți în proprii voștri ochi. Cât de important este, atunci, să ne alipim de lege și de mărturie ca să știm ce este real și adevărat – și ce nu este.

5. ÎN CIUDA PIEDICILOR ȘI GREUȚĂȚILOR IMENSE, CU TOȚII PUTEM AVEA PRIVILEGIUL DE A ÎMPĂRTĂȘI CU ALȚII chestiunile care sunt în joc în viitor. Toți trebuie să aibă ocazia să ia o decizie inteligentă pentru sau împotriva lui Hristos, dar cum se poate face aceasta dacă nu este cineva care să le explice aceste lucruri? „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14).

Vindecări

Prin exercitarea minciunii timp de mii de ani, Satan a devenit un falsificator maestru. El va apărea ca un mare binefăcător al omenirii, dorind să aducă vindecarea celor bolnavi și suferinzi: „Cuvântul lui Dumnezeu declară că Satan va face minuni. El îi va îmbolnăvi pe oameni, și apoi dintr-o dată va îndepărta de la ei puterea lui satanică. Atunci ei vor fi considerați vindecați. Aceste lucrări de aparentă vindecare îi va pune la încercare pe Adventiștii de Ziua a Șaptea. Mulți

dintre cei care avuseseră o mare lumină nu vor umbla în lumină, deoarece nu au devenit una cu Hristos.”³

În zilele noastre, sunt mulți care pretind că posedă puterea divină de a-i vindeca pe cei bolnavi. Unii numesc acest tip de vindecare, vindecare prin credință. Noi credem cu putere că majoritatea acestor vindecări provin dintr-o sursă care nu este sfântă. Marea majoritate a așa zișilor „vindecători prin credință” nu învață și nu practică ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu, și mai mult, ei nu urmează modelul lui Hristos în lucrarea de vindecare.

„Discipolii a aproape toate formele de spiritism pretind că au puterea să vindece pe cei bolnavi. Ei atribuie puterea lor electricității, magnetismului și așa numitelor ‚remedii simpatetice’ sau forțelor latente din mintea omului.”⁴

Există totuși o formă adevărată de vindecare: „Calea prin care a lucrat Hristos a fost aceea de a vesti Cuvântul și de a ușura suferința prin lucrările miraculoase de vindecare. Însă eu sunt instruită că acum nu putem lucra în acest fel, deoarece Satan își va exercita puterea prin făptuirea de minuni. Astăzi, slujitorii lui Dumnezeu nu ar putea lucra prin intermediul minunilor întrucât au loc lucrări contrafăcute de vindecare, care pretind că sunt de origine divină.

Din acest motiv Domnul a trasat o cale prin care poporul Său să ducă înainte lucrarea de vindecare fizică, îmbinată cu învățătura cuvântului. Trebuie să se înființeze sanatorii, și de aceste instituții trebuie să fie legați lucrători care să poarte mai departe lucrarea misionar medicală.”⁵

Vorbirea în limbi

Satan poate să falsifice multe dintre darurile spirituale pe care Dumnezeu le-a revărsat asupra bisericii creștine primare. Unul dintre acele daruri este darul biblic al limbilor. Versetul din Faptele Apostolilor 2:4, care ne informează că în Ziua Cincizecimii când ucenicii „s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească”, arată clar folosirea efectivă a limbilor vorbite de către iudeii care locuiau în diasporă. Analiza capitolului 14 din 1 Corinteni, care stabilește regulile pentru folosirea darurilor spirituale în adunările religioase, în primul rând pentru profetizare și vorbirea în

limbi, nu sprijină susținerea că prin natura lor limbile din 1 Corinteni 14 sunt diferite în vreun fel de limbile din Faptele Apostolilor 2. Mai clar, vorbirea în limbi descrișă în 1 Corinteni 14 nu era bolboroseala din multe adunări pentecostale și charismatice din zilele noastre. Darul limbilor nu era un dar posedat de toți membrii bisericii apostolice. Mai mult, era considerat unul dintre cele mai mici daruri spirituale, nu însoțea neapărat botezul cu Duhul Sfânt așa cum se preinde de către mulți apărători moderni ai „vorbirii în limbi”.

Iată comentariul inspirat cu privire la „vorbirea în limbi” așa cum este descrișă prin darul profeției: „Duhul Sfânt a făcut pentru [apostoli] ceea ce ei nu ar fi putut îndeplini pentru ei nici într-o viață. Ei puteau acum vesti adevărurile evangheliei pretutindeni, vorbind cu acuratețe limbile acelora pentru care lucrau. Acest dar miraculos a fost o puternică dovadă pentru lume că mandatul lor purta sigiliul Cerului.”⁶

Aparițiile fantomelor și mituri

O altă minune puternică și contrafăcută este apariția fantomelor, o arătare demonică sub formă de om care, în cele mai multe cazuri, este mort sau presupus mort. „Mulți se vor confrunta cu spirite de diavoli care personalizează rudele sau prietenii dragi și care spun cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor face apel la simpatiile noastre cele mai dragi și vor face minuni pentru a-și susține pretențiile. Trebuie să fim pregătiți să le stăm împotriva cu adevărul Bibliei că morții nu știu nimic și că cei care apar astfel sunt spiritele diavolilor.”⁷

Încercări planificate pentru a înșela rămășița lui Dumnezeu

Vrăjmașul sufletelor a pregătit în arsenalul său tactici atât de sofisticate încât „dacă este cu puțință să-i înșele și pe cei aleși” (Matei 24:24). „**Ultima înșelătorie a lui Satan va fi aceea de a face fără efect mărturia Duhului lui Dumnezeu.** „Acolo unde nu sunt viziuni, poporul pierе.” (Proverbele 29:18). Satan va lucra cu iscusință, pe diferite căi și prin diferiți agenți ca să întoarcă încrederea poporului rămășiței lui Dumnezeu de la adevărata mărturie. El va introduce viziuni contrafăcute ca să inducă în eroare, și va amesteca

“Unde este credința noastră în cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie să vedem lucrurile precise întâmplându-se înainte ca să credem ce a spus El?”

lucrurile false cu cele adevărate, și, în felul acesta, îi va dezgusta pe oameni în așa fel încât să privească tot ce poartă numele de viziune ca un tip de fanatism; însă sufletele sincere, prin punerea în contrast a ce este fals cu ce este adevărat, vor fi făcute în stare să facă deosebirea dintre acestea.

În același fel, el lucrează prin cei care au fost muștrați că sunt inconsecvenți în viața lor religioasă, pentru anumite acțiuni care erau periculoase pentru ei și alții. În loc de a primi mărturia ca o binecuvântare de la Dumnezeu, ei refuză mijlocul pe care Dumnezeu îl folosește pentru a le pune viața în ordine. Unii ca aceștia pot părea foarte zeloși pentru Dumnezeu, însă ei aplică interpretări personale Cuvântului și îl fac să intre în contradicție cu ceea ce Domnul a descoperit în mărturie. Ei cred că fac serviciul lui Dumnezeu, însă Dumnezeu nu le-a încredințat o astfel de lucrare.”⁸

Prin diferite mijloace – inclusiv prin anumite web-site-uri de înaltă tehnologie „**va exista o ură aprinsă împotriva mărturiilor care este satanică. Lucrările lui Satan vor avea ca scop doborârea credinței bisericilor în ele, din acest motiv: Satan nu poate avea o cale la fel de liberă să-și introducă înșelăciunile și să lege sufletele în înșelătoriile lui dacă muștrările, avertismentele și sfaturile Duhului lui Dumnezeu sunt ascultate.**”⁹

Întruchiparea lui Hristos

Actul de încoronare a înșelăciunii o va reprezenta încercarea lui Satan de a imita cea de-a doua venire a lui Hristos. „Pe măsură ce cea de-a doua venire a Domnului Isus Hristos se apropie, agenții satanici din abis sunt mișcați. Satana nu va apărea doar ca o ființă umană, ci el îl va personifica pe Isus Hristos; iar lumea care a respins adevărul îl va primi ca Domn al domnilor și Rege al regilor...”

Ca act de încoronare a marii drame de înșelăciune, Satan însuși îl va personifica pe Hristos... Aceasta este o înșelăto-

rie puternică, aproape biruitoare. Asemenea samaritenilor care au fost înșelați de Simon Magul, mulțimile, de la cel mai mic la cel mai mare, dau ascultare acestor vrăjitorii, spunând: Aceasta este „marea putere a lui Dumnezeu.” (Faptele Apostolilor 8:10).

Însă poporul lui Dumnezeu nu va fi indus în eroare. Învățăturile acestui Hristos fals nu sunt în conformitate cu scripturile.”¹⁰

Toate aceste minuni contrafăcute sunt posibile deoarece „Satan poate conduce sufletele înșelate la o mare depărtare. El poate perverti judecata, vederea și auzul lor.”¹¹

„Cei aleși” să nu se simtă prea încrezători, căci demonii se află pe urmele lor: „Dacă ochii noștri ar fi deschiși să-i putem vedea pe îngerii căzuți la lucru cu cei care stau fără grijă și care se consideră la adăpost, nu ne-am mai simți atât de în siguranță. Îngerii răi sunt pe urmele noastre în fiecare moment. Suntem pregătiți să ne împotrivism lor prin cuvântul lui Dumnezeu, singura armă pe care o putem folosi cu succes?”¹²

“Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat”

„Asemenea nobililor din Berea, ar trebui să studiem Scripturile cu atenție și rugăciune ca să ne familiarizăm cu cuvintele rostite de Dumnezeu. Ar trebui să ne interesăm nu de ceea ce spune predicatorul, biserica sau vreun prieten personal, ci ce spune Domnul. „La lege și la mărturie. Dacă [predicatorii, bisericile, sau prietenii] nu vor vorbi în conformitate cu acest cuvânt, aceasta se întâmplă pentru că nu este lumină în ei” (Isaia 8:20).

În timp ce caută adevărul ca pe o comoară ascunsă, lumina din cuvântul scris răzbate în minte. Facultățile tocite și inactice sunt trezite la o nouă viață și energie, capacitățile limitate sunt dezvoltate ca să înțeleagă adevărul, și sunt depuse eforturi stăruitoare ca să-i aducă pe alții la lumină. Atunci, de ce există atâta orbire față de Scripturi? De ce sunt întreținute idei și, uneori, predate altora

idei care sunt vagi și inconsecvente? Pentru că inima nu este în armonie cu cuvântul descoperit; conștiința a fost stricată atât de mult de practicile condamnate de acel cuvânt, încât puterile mentale și morale sunt incapabile să deosebească lucrurile spirituale.¹³

„Nu există siguranță pentru tine decât dacă înțelegi ce spun Scripturile și îndeplinești aceasta, și o întrețezi în viața și experiența ta zilnică. Poartă aceasta cu tine oriunde mergi. În felul acesta vei fi întărit față de înșelătoriile care umplu lumea în prezent și vei obține biruința prin Isus Hristos Domnul nostru.”¹⁴

Este nevoie să-I îngăduim lui Dumnezeu să ne atingă cu cuvântul Său pentru ca torențele umezitoare ale ploii târzii să împospăteze sufletul inimii noastre, și să încolțească o nouă viață care să aducă roade spirituale.

Cum pot spune altora?

Acum este timpul când chiar și cele mai mici comunități și cei mai slabi sfinți să se trezească din somn. Nimeni nu este prea plâpând sau neimportant ca să fie activ. Nu așteptați ca cineva să vină și să vă spună ce să faceți sau când și unde să începeți să lucrați – Maestrul v-a spus deja în Cuvântul Său! Ce autoritate mai mare poate exista? Prin cercetarea sârguincioasă a Scripturilor, chiar și mințile cu o capacitate limitată pot deveni puternice în Dumnezeu. În umilință și reverență, veniți în întâmpinarea nevoilor celor din jurul vostru. Nu uitați de evlavia practică, iar când se deschide ușa, folosiți fiecare ocazie de a împărtăși cu alții adevărurile prețioase pe care le cunoașteți.

„Comunitățile mici, deși formate din puțini, pot fi o putere pentru adevăr. Toți ar trebui să simtă că asupra lor zace o răspundere solemnă de a-și înălța comunitatea lor mică în cea mai sfântă credință. Tocmai faptul că sunt doar puțini ar trebui să-i facă pe toți membrii să caute în cel mai serios mod să aibă o legătură vie cu Dumnezeu.”¹⁵

Cum pot fi înmuiate inimile împietrite?

„Mulți vor auzi solia, însă vor refuza să-i dea ascultare; cu toate acestea, avertizarea trebuie să fie dată tuturor prin tonuri clare și direct. Adevărul să nu fie prezentat doar în adunări publice; **trebuie să se facă lucrare din**

casă în casă. Lăsați ca această lucrare să înainteze în numele Domnului. Cei care se angajează în ea îi au pe îngerii cerești ca tovarăși ai lor...

Să studiem viața și moartea lui Hristos. Să facem tot ce ne stă în putință ca să aducem la îndeplinire planul lui Dumnezeu. Ce limbă poate spune, ce peniță poate dezvălui rezultatele mărețe ce pot ieși dacă privim la Isus și trăim viața Sa!”¹⁶

„O, căutați cu rugăciune, cu cea mai serioasă rugăciune, să cunoașteți ce a scris Dumnezeu; și să trasați urmele pașilor lui Isus în viața Sa de desăvârșită ascultare de poruncile Tatălui Său. Căutați să prindeți inspirația din cuvântul prezentat, cuvântul sigur al profeției, ca să nu fie ca o literă moartă, ci o lumină vie, arzândă și strălucitoare de la tronul lui Dumnezeu pregătind un popor ca să rabde încercările, persecuția și suferințele pe care le-a răbdat și Hristos.”¹⁷

„Este un privilegiu minunat acela de a putea înțelege voința lui Dumnezeu așa cum este descoperită în cuvântul sigur al profeției. Acest lucru așază asupra noastră o răspundere grea. Dumnezeu se așteaptă ca noi să împărtășim cu alții cunoștința pe care El ne-a dat-o...

În măsura în care li se oferă ocaziile, **toți cei care au primit lumina adevărului se află sub aceeași răspundere ca aceea a profetului lui Israel** la care a venit cuvântul: ‚Fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea.‘ [Ezechiel 33:7 citat].

Să așteptăm până la împlinirea profețiilor despre sfârșit înainte de a spune ceva cu privire la ele? Ce valoare vor avea cuvintele noastre atunci? Să așteptăm până când judecățile lui Dumnezeu cad asupra călătorului înainte de a-i spune cum să le evite? Unde este credința noastră în cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie să vedem lucrurile prezise întâmplându-se înainte ca să credem ce a spus El?”¹⁸

Mă văd în lucrarea finală

„În viziunile mele de noapte, înaintea mea au trecut imagini ale unei mari mișcări de reformă în mijlocul poporului lui Dumnezeu... Sute și mii erau văzuți vizitând familii și deschizând înaintea lor cuvântul lui Dumnezeu. Inimile erau dovedite vinovate de

puterea Duhului Sfânt, și un spirit de adevărată convertire se dădea pe față. În toate părțile, ușile se deschideau pentru proclamarea adevărului.”¹⁹

„În întreaga lume, bărbați și femei privesc cu dor spre cer. Rugăciuni și lacrimi și întrebări se înalță de la sufletele care tânjesc după lumină, har și Duhul Sfânt. Mulți sunt la marginea împărăției așteptând numai să fie strânși înăuntru.”²⁰

„Doi lucrători biblici ședeau într-o familie. Cu Bibliile deschise înaintea lor, ei Îl prezentau pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul iertător de păcate. Rugăciuni serioase erau oferite lui Dumnezeu, iar inimile erau înmuiate și supuse de influența Duhului lui Dumnezeu. Rugăciunile lor erau rostite cu putere. Când cuvântul lui Dumnezeu a fost explicat, am văzut că o lumină caldă și strălucitoare explica Scripturile și eu am spus încet: **‚Și stăpânul a zis robului: ‚Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.‘ (Luca 14:23).‘**”²¹

Concluzie

Dragi frați și surori, nu e timp de pierdut, nu este timp ca să pretendem că scenele finale descrise sunt departe. Realitatea este: Ele sunt chiar la ușă. Să nu pierdem deloc din minte jertfa Domnului și mijlocirea Sa în favoarea noastră. Fiecare să ne hotărâm să nu „stingem Duhul. Să nu disprețuim proorociile.” (1 Tesaloniceni 5:19, 20).

Referințe:

- ¹ *Manuscript Releases*, vol. 18, pag. 134, 135.
- ² *The Review and Herald*, 3 aprilie 1888.
- ³ *Selected Messages*, vol. 2, pag. 53 engl.
- ⁴ *Evanghelizarea*, pag. 606 engl.
- ⁵ *Selected Messages*, vol. 2, pag. 54.
- ⁶ *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 39, 40 engl.
- ⁷ *Marea luptă*, pag. 560 engl.
- ⁸ *Manuscript Releases*, vol. 10, pag. 311. [Sublinieri adăugate.]
- ⁹ *Selected Messages*, vol. 1, p. 48. [Sublinieri adăugate.]
- ¹⁰ *Maranatha*, pag. 276 engl.
- ¹¹ *Testimonies*, vol. 3, pag. 351 engl.
- ¹² *Idem.*, vol. 1, pag. 302 engl.
- ¹³ *The Signs of the Times*, 26 noiembrie 1885. [Cuvintele din paranteză sunt în original.]
- ¹⁴ *The Review and Herald*, 3 aprilie 1888.
- ¹⁵ *Idem.*
- ¹⁶ *Idem.*, 11 august 1903. [Sublinieri adăugate.]
- ¹⁷ *The Paulson Collection*, pag. 139.
- ¹⁸ *Testimonies*, vol. 9, pag. 19, 20 engl. [Sublinieri adăugate.]
- ¹⁹ *Idem.*, vol. 9, pag. 126 engl.
- ²⁰ *Istoria faptelor apostolilor*, pag. 109 engl.
- ²¹ *Testimonies*, vol. 9, pag. 35 engl. [Sublinieri adăugate.]

“Foamete după auzirea cuvintelor Domnului”

De Alwyn Vedhasingh

Foametea înseamnă o lipsă acută de mâncare, în special însoțită de malnutriție și inaniție. Din punct de vedere istoric, foametea a avut loc în vremurile antice dar și în lumea modernă. Rezultate: bărbați, femei, copii, tineri și bătrâni aleargă de colo colo în căutare de hrană care să le satisfacă foamea și să-i ferească de inaniție.

Dumnezeu prezice, prin profetul Amos, venirea unui timp când El va trimite foamete – o foamete după auzirea cuvântului Domnului. Oamenii vor pribegi, vor căuta Cuvântul lui Dumnezeu și totuși nu-l vor găsi. Acesta nu va mai fi disponibil. Va fi „off-line”.

Dumnezeu a dat poporului Său cuvântul Său, care poate să-l facă înțelept spre mântuire prin Hristos. Cuvântul „este de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună. (2 Timotei 3:16, 17). Dumnezeu dorește ca toți să fie mântuiți, însă aceasta nu se poate întâmpla decât atunci când ajungem să cunoaștem adevărul și să-l credem. (1 Timotei 2: 3, 4). Cuvintele Sale sunt duh și viață (Ioan 6:63). Ni se poruncește să ne hrănim zilnic din Cuvânt așa cum facem și cu mâncarea noastră fizică (Ioan 6:50-58). Avem nevoie de Cuvântul Său pentru a ne întări credința, căci credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu (Romani 10:17).

Hrană unică și prețioasă

Biblia a luat ființă prin inspirația lui Dumnezeu. A fost nevoie de

șaisprezece secole ca ea să fie scrisă de patruzeci de autori diferiți, care au trăit în ere diferite ale istoriei. Dumnezeu a dorit ca acest Cuvânt al Său să fie hrana spirituală a omenirii. El i-a trimis pe profeții Săi, care au umblat prin țară, dând mustrări după mustrări și chemare după chemare la pocăință. Însă copiii lui Israel nu și-au întors inima la Cuvântul Său. De aceea, în secolul al patrulea înainte de Hristos, glasul din ceruri a amuțit atunci când cartea lui Maleahi, ultima carte a Vechiului Testament, a fost sfârșită. Nu avem nici o dovadă că au mai fost descoperiri profetice până la începutul erei creștine. Atunci glasul lui Dumnezeu prin profeți a fost auzit din nou timp de aproape un secol.

La începutul secolului al doilea, glasul profetului a încetat din nou, deoarece biserica se depărtase de adevăr, a compromis principiile și a alunecat în apostazie. S-au scurs multe secole înainte ca poporului lui Dumnezeu să-i fie redat cuvântul profetic prin Spiritul Profeției.

Foametea prezisă

În jurul anului 750 î.Hr., un fermier și păstor fusese chemat de Dumnezeu să fie profet. Misiunea lui era să-l avertizeze pe Israel de apropiata judecată a lui Dumnezeu dacă nu se pocăia. Trist, dar națiunea nu a dat ascultare chemării la pocăință. Ca urmare, ei au fost conduși în captivitatea asiriană. O parte a împlinirii profeției lui Amos se referea la o neobișnuită foamete care avea să vină asupra oamenilor: O FOAMETE DUPĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU! (vezi Amos 8:11, 12).

De ce ar veni această foamete?

În loc de a se întoarce la Domnul cu inimi căite, iudeii au crezut că ziua osândei este cândva departe. (Amos 6:3). Poporul a ignorat soliile repetate ale lui Dumnezeu, totuși El i-a avertizat:

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape.” (Isaia 55:6).

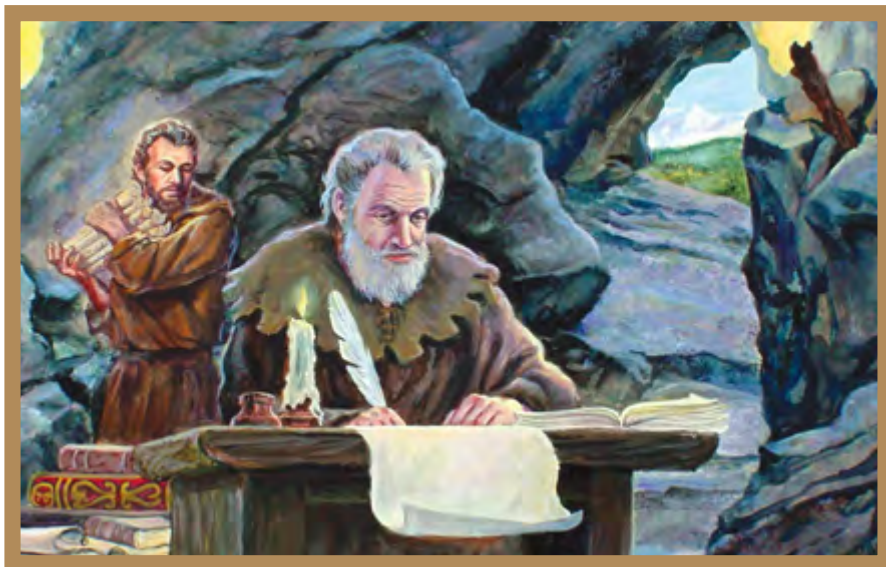
Avertismentele prin Amos au venit în timp de prosperitate națională, când poporul umbla departe de Domnul. Totuși, răbdarea lui Dumnezeu a ajuns la capăt cu Israelul din vechime.

Și astăzi există foamete după Cuvântul lui Dumnezeu – diferită în anumite aspecte și asemănătoare în altele.

Ce înseamnă această profeție? Când va veni această foamete după auzirea cuvintelor Domnului?

Biblia este cea mai tradusă carte, fiind tradusă în aproape toate limbile și dialectele. Și este vândută și distribuită gratis mai mult decât oricare altă publicație. De aceea, avertizarea cu privire la o „foamete după auzirea cuvintelor Domnului” este foarte surprinzătoare. Înseamnă aceasta că toate Bibliile vor fi strânse și arse? Acest lucru nu pare necesar întrucât simpla deținere a Bibliei nu înseamnă că ea este și citită, crezută sau înțeleasă. Totuși, se pare că lucrarea lui Dumnezeu de proclamare a cuvintelor Sale prin copiii Săi, cât și prin media, va fi întreruptă, poate prin scăderea activității economice, persecuție, reguli guvernamentale sau o combinație a acestora sau a altor factori.

Știm că foamea prezisă după Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește treptat. Traducerile cele mai autentice, mai precise ale Bibliei dispar rapid din multe biserici și cămine. Obiceiul de a lua Biblia la biserică este considerată adesea de modă veche și învechit. În curând, va fi atât de lipsită ca pâinea în timp de foamete literală. Dacă iubim neprihănirea, vom auzi cuvântul Său. Dacă iubim răul, vom auzi înșelăciunile puternice care ni se potrivesc și vom pieri. (Vezi 2 Tesaloniceni 2:10-12).

PE VREMEA LUI AMOS: Amos a profetizat în timpul domniei lui Ieroboam, regele celor zece seminții ale casei lui Israel. Profetul a prevăzut decăderea viitoare și apostazia lui Israel până în zilele de pe urmă chiar dinainte de cea de-a doua venire a lui Hristos. Într-adevăr, avem astfel de situații de foamete astăzi.

Astăzi, există aceleași forțe care îi atacă pe toți cei care predică Cuvântul. Lor li se va aduce mereu acuzații asemănătoare. Împotriva lui Amos s-a spus: „Amos uneltește împotriva ta [a regelui] în mijlocul casei lui Israel; țara nu poate să sufere toate cuvintele lui!” Amos a fost avertizat: „Pleacă, văzătorule, și fugi în țara lui Iuda!” (Amos 10:12). Dumnezeu a rezumat reacția poporului din acele zile: „Voi ... prorocilor le-ați poruncit: „Nu prorociți!” (Amos 2:12).

PE VREMEA LUI IEREMIA: „Cui să vorbesc, și pe cine să iau martor ca să m-asculte? Urechea lor este netă-

iată împrejur, și nu sunt în stare să ia aminte. Iată, Cuvântul Domnului este o ocară pentru ei, și nu le place de el.” (Ieremia 6:10).

PE VREMEA LUI ISUS: Deși Isus făcuse minuni ca dovadă a harului, citim că majoritatea gadarenilor „au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor.” (Marcu 5:17). Generație după generație, oamenii au încercat pe orice cale să aducă ruina asupra aceluia care au îndrăznit să spună adevărul.

PE VREMEA APOSTOLILOR: Apostolul Ioan a fost alungat pe insula Patmos din cauza Cuvântului lui Dumnezeu (Apocalipsa 1:9). Profetia din Apocalipsa ne spune despre o mare ceată de credincioși care au trăit și murit pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Observați cu atenție că acești martiri și tovarășii lor de la sfârșitul timpului au fost uciși pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Ei au fost uciși pentru că iubeau Cuvântul cel viu și scris al lui Dumnezeu și păzeau poruncile înregistrate în el (Apocalipsa 6:9; 12:17).

ÎN TIMPUL EVULUI MEDIU: Evul Mediu este cunoscut și sub numele de Evul Întunecat. Acesta a fost o perioadă în care biserica romană a ținut Cuvântul lui Dumnezeu departe de popor. Milioane de adevărați credincioși au murit pentru Cuvântul Celui Atotputernic. Era foarte periculos să deții o Biblie sau chiar și porțiuni din ea.

În timpul acelei perioade de persecuție, urmașii lui Hristos au suferit

mult mai mult decât în oricare altă perioadă a istoriei.

Totuși, toate pericolele și împotririile prin care a trebuit să treacă ei nu au putut să le nimicească sau să le slăbească dragostea lor față de Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care nu dețineau o copie a Scripturilor găseau căi de a le citi sau de a auzi pe cineva citind. Și mulți au memorizat porțiuni din Biblie.

Istoria creștinilor valdenzi arată dragostea lor față de Biblie în fața celor mai mari primejdii. Mulțimi piereau de sabie, pe rug, prin înfometare, bătaie sau alte forme de tortură.

Peter Waldo a tradus Scripturile în franceză și a răspândit Cuvântul la multe suflete cu foame spirituală. Însă, nu după multă vreme, preoții din zonă i-au poruncit lui Waldo să înceteze lucrarea lui. Clerul i-a persecutat pe discipolii lui, care au fost forțați să fugă. Cu toate acestea, prin împrăștierea lor, lumina a fost dusă în alte zone până spre sfârșitul secolului al XII-lea.

Valenzii erau cercetători experți ai Bibliei. Chiar și membrii neînvațați puteau să recite întreaga carte a lui Iov și mulți Psalmi pe dinafară. Alții cunoșteau foarte bine întregul Nou Testament. În timpul acelor zile, din cauză că era foarte periculos să porți Biblia cu tine, predicatorii valdenzi memorizau porțiuni mari din Sfintele Scripturi.

A fost o vreme în Anglia când Biblia era proscrisă sub pedepse aspre. Din cauza împotrivirii aprige din partea clerului, traducerea în limba engleză a Bibliei de către William Tyndale a trebuit să fie introdusă pe furiș în Anglia. Însă nu după multă vreme, episcopul de Londra a poruncit ca toate copiile Cărții Sfinte care puteau fi găsite în casele oamenilor să fie strânse și arse.

Tyndale a fost răpit în Antwerp, Belgia, și trimis la închisoare. După aproape doi ani, el a fost legat de un rug, sugrumat și ars în 1536. În timp ce vrăjmașii lui îl legau, el a strigat: „Doamne, deschide ochii regelui Angliei!”

Acum, în zilele noastre, când Bibliile sunt atât de la îndemână, este greu să ne imaginăm cum a fost în marea parte a istoriei, totuși, în anumite popoare, chiar astăzi Bibliile

sunt greu de găsit și este periculos să le deții, iar convertirea la creștinism poate fi pedepsită cu moartea.

UNELE ATACURI STRATEGICE DIN PARTEA VRĂJMAȘULUI: De-a lungul veacurilor, Biblia a fost atacată în mod continuu de către vrăjmaș. De la început, Satan a urât întotdeauna Biblia deoarece ea descoperă întregul plan de mântuire. Scopul principal al vrăjmașului a fost mereu acela de a nimici Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Ateii și necredincioșii au pierdut timp și energie căutând să distrugă Biblia și influența ei. Papalitatea a făcut tot ce a putut ca să o ardă și să-i steargă de pe fața pământului pe cititorii ei. În ciuda acestor piedici, totuși, Dumnezeu a intervenit în mod minunat și Și-a păstrat Cuvântul Său. Prin îndurarea Sa, astăzi noi avem Biblii din abundență. Iar acum că Sfintele Scripturi sunt atât de la îndemână, vrăjmașul a găsit noi modalități de a o discredită sau de a o face să pară irelevantă conceptelor moderne.

FOAMETE AUTO-PROVOCATĂ: Dumnezeu a luat măsuri să existe o „desfățare” nu o „foamete”! De aceea, foametea spirituală prezentă este auto-provocată. Avem Biblii din abundență. Niciodată mai înainte în istoria națiunilor nu s-a bucurat lumea de un acces liber la Cuvântul lui Dumnezeu ca în zilele noastre. Însă mulți citesc Biblia din scoarță în scoarță ca o chestiune de rutină și nu câștigă nimic pentru sufletul lor.

Cuvântul lui Dumnezeu să nu fie doar citit, ci studiat în profunzime și bine înțeles. Oamenilor le place să-i audă pe predicatorii populari de astăzi, însă de abia dacă cercetează Scripturile pentru ei înșiși. De fapt, nu știu ce spune Biblia. În acest sens, ei flămânez spiritual.

CULTURA POST-MODERNĂ: Trăim într-o lume post-modernă, într-o cultură saturată de filosofii necredincioase, care îl exclud pe Dumnezeu. Acestea sunt vremurile „grele” (engl: „Primejdioase”) (2 Timotei 4:4). Postmodernismul nu înseamnă doar că fiecare face ce este drept în ochii lui. (Judecători 17:6; 21:25). Ideea de astăzi a tras de fapt

societatea în jos până la punctul în care respinge cu subtilitate Cuvântul în întregime. De aceea, oamenii credincioși strigă: „Dacă temelile sunt surpate, ce poate face cel drept?” (Psalmii 11:3 engl.). Lumea de astăzi crede că nu există adevăr absolut – că nimic nu poate fi cunoscut cu certitudine. Și, ca urmare a foametei spirituale prezente, societatea noastră este influențată și obsedată de căutarea de plăcere și de neleguire.

De asemenea, poporul lui Dumnezeu poate fi parțial răspunzător de foametea existentă. Atunci când neglijează să ilustreze Cuvântul Domnului în viața lor zilnică, cei care îi privesc pot să ajungă să flămânzească din punct de vedere spiritual. În același fel, atunci când oameni incompetenți sunt hirotonisiți ca păstori, turma va slăbi din cauza lipsei de pășuni verzi. Acest lucru se poate întâmpla și atunci când predicarea Cuvântului este înlocuită cu alte programe cum ar fi spectacole, piese de teatru, cântece și alte forme de distracție.

Mai mult, atunci când bărbații și femeile înlocuiesc Cuvântul lui Dumnezeu cu propriile lor idei, când rătăcirea predomină având pretenția de adevăr, când tradiția este scoasă în evidență în loc de învățăturile clare ale lui Hristos, este „foamete” în țară.

„Biblia declară că în zilele de pe urmă, oamenii vor fi absorbiți de îndeletniciri lumești, plăcere și obținerea de bani. Ei vor fi orbi față de realitățile veșnice.”¹

Luxul material

Pe vremea lui Amos, evreii lucrau spre înfrângerea lor (Amos 6:1-8). Luxul și mândria îi făcea pe oameni să creadă că ziua pieirii era în depărtare. Ei nu doreau să se gândească la viitor. Și chiar au uitat să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru belșugul lor prezent. Domnul îl avertizase pe Israel cu privire la acest pericol (Deuteronomul 8:11-14, 17). Isus i-a avertizat și pe ucenici că grijile acestei vieți, dragostea pentru plăceri și ambiția după bogății pot înăbuși cu ușurință interesul nostru față de Cuvânt (Luca 8:14). Astăzi, în căutarea lor după aceste lucruri, mulțimile uită de Dumnezeu și nu-și iau timp să studieze Biblia. Aceasta este o formă de foamete autoimpusă.

Degradarea socială și morală

Decăderea socială și morală predominantă în Israel pe vremea lui Amos este descrisă în capitolul 2, versetele 6, 7. Vedem o situație asemănătoare și în societatea noastră de astăzi. Atracțiile marilor orașe (cu străzile lor vii, mall-uri, restaurante, cluburi de noapte, case de noroc, teatre și cinematografe, de exemplu) constituie o capcană, în special pentru generația mai tânără. Atunci, nu este de mirare că majoritatea covârșitoare detestă chiar și „mirosul” de mâncare spirituală, Cuvântul lui Dumnezeu. Rezultatul inevitabil: foametea spirituală.

Pe Satan nu-l preocupă cei din lume care sunt deja în cursa lui. El „dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită” (1 Petru 5:8). De aceea, avem nevoie de mai mult decât înțelepciune și putere omenească pentru a ține atracțiile lumii afară din inima, căminul și biserica noastră. Altfel, va fi foamete și în mijlocul nostru.

Decădere religioasă

Amos zugrăvește mai departe imaginea tristă în capitolul 8:13, 14. (1) Tinerii se topesc de „sete” iar (2) alții cad și nu se mai ridică. Nu descrie aceasta viața zilnică a multor creștini de astăzi? Suferind din lipsă de hrană spirituală, ei sunt biruiți cu ușurință de ispită și adesea pierd interesul față de lucrurile lui Dumnezeu. **Starea multor biserici sau comunități de astăzi este una de „malnutriție spirituală”.**

Lumea este plină de influențe negative sub care poporul caută avantaje materiale, confort temporar, și stil de viață extravagant. Și, influențați de spiritul lumii, mulți – chiar și preținșii credincioși – suferă de malnutriție spirituală prin alegerea lor canalizată greșit. Cât de tragic pentru cei care nu știu altceva mai bun de atât!

DUPĂ ÎNCHEIEREA TIMPULUI DE PROBĂ: „Plăgile cădeau pe locuitorii pământului. Unii îl acuzau pe Dumnezeu și-L blestemau. Alții se grăbeau să meargă la poporul lui Dumnezeu și cereau cu stăruință să fie învățați cum să scape de judecățile Sale. Însă sfinții nu aveau nimic pentru ei. Ultima lacrimă pentru păcătoși fusese vărsată, ultima rugăciune agonizantă fusese înălțată, ultima

Mulți uită de Dumnezeu în căutarea lor după bunăstare. Alții își folosesc timpul bucurându-se de lux încât nu au timp pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă foamete autoprovocată.

povară, purtată, ultima avertizare, dată. Glasul dulce al milei nu mai era ca să-i invite. Atunci când sfinții și întregul cer erau interesați de mântuirea lor, ei nu aveau nici un interes pentru ei înșiși. Viața și moartea fuseseră așezate înaintea lor. Mulți doreau viața, însă nu au făcut nici un efort ca să o obțină. Ei nu au ales viața, iar acum nu mai exista nici un sânge ispășitor pentru a curăța vina, nici un Mântuitor milos ca să pledeze pentru ei, și să strige: ‚Cruță, cruță-l pe păcătos încă puțin.‘ Întregul cer se unise cu Isus, când au auzit cuvintele înspăimântătoare: ‚S-a sfârșit. S-a terminat.‘ Planul de mântuire fusese îndeplinit, însă puțini au ales să-l primească. Și când glasul dulce al milei s-a stins, teama și groaza i-a cuprins pe cei răi. Cu claritate teribilă, ei au auzit cuvintele: ‚Prea târziu! Prea târziu!‘

Cei care nu prețuiseră Cuvântul lui Dumnezeu se grăbeau încoace și încolo, pribegind de la o mare la alta, de la nord la est ca să caute Cuvântul lui Dumnezeu. Îngerul a spus: ‚Nu-l vor găsi. E foamete în țară.‘ Ce nu ar da pentru un cuvânt de aprobare din partea lui Dumnezeu! Însă nu, ei trebuie să flămânzească și să înseteze. În fiecare zi ei au privit cu ușurătate mântuirea, prețuind bogățiile pământești și plăcerea pământească mai presus decât orice comoară sau atracție cerească.²

PREGĂTIREA PENTRU ANII DE FOAMETE: Urmând exemplul lui Iosif din trecut din Egiptul antic, trebuie să ne pregătim pentru viitor. Acum, în timpul acestor ani de belșug, ar trebui să prețuim Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul viitor de foamete.

„Lumea piere pentru că duce lipsă de evanghelie. Există foamete după cuvântul lui Dumnezeu. Sunt puțini cei care predică cuvântul fără să fie amestecat cu tradiția omenească. Deși oamenii au Biblia în mână, ei nu primesc binecuvântările pe care Dumnezeu le-a așezat în ele pentru ei. Domnul îi cheamă pe slujitorii Săi

să ducă solia Sa la oameni. Cuvântul vieții veșnice trebuie să fie dat acelora care pier în păcatele lor.”³

Dumnezeu a încredințat bisericii Sale mandatul de a evangheliza lumea. Pentru a îndeplini această sarcină, trebuie să studiem Biblia zilnic, să o înțelegem pentru noi înșine, și să trăim prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. În felul acesta, îi putem ajuta pe alții – și prin ajutarea altora, ne ajutăm pe noi – în timp ce ușa încercării este încă deschisă.

„Pentru toate mâinile există lucru serios de făcut... Sunt atât de mulți cei care au nevoie să fie ajutați. Inima aceuia care trăiește, nu pentru a se mulțumi pe sine, ci pentru a fi o binecuvântare pentru cei care au atât de puține binecuvântări, va tresări de satisfacție. Toți cei trândavi să se trezească și să dea piept cu realitățile vieții. Luați cuvântul lui Dumnezeu și cercetați paginile lui. Dacă sunteți împlinatori ai cuvântului, viața vă va fi cu adevărat o realitate vie, și veți vedea că răsplata este îmbelșugată.

Domnul are un loc pentru fiecare în marele Său plan. Talentele care nu sunt necesare nu sunt revărsate. Să presupunem că talentul este mic. Dumnezeu are un loc pentru el, și acel singur talent, dacă este folosit cu credincioșie, va face exact lucrarea pe care i-a desemnat-o Dumnezeu să o facă. Talentele țăranului umil sunt necesare pentru lucrarea din casă în casă și poate face mai mult în această lucrare decât daruri mărețe.

O mie de uși sunt deschise înaintea noastră pentru a fi utili. Deplângem resursele neîndestulătoare ce ne sunt la îndemână acum, în timp ce ne sunt adresate cereri diferite și urgente pentru mijloace și oameni. Dacă am fi pe deplin sinceri, chiar și acum am putea să înmulțim resursele de o sută de ori. Egoismul și îngăduința de sine barează calea.

Membri ai bisericii, lăsați ca lumina voastră să strălucească mai departe. Lăsați ca glasurile voastre să fie auzite în rugăciune umilă îm-

potriva necumpătării, nimicurilor și distracțiilor lumii acesteia, și în vestirea adevărului pentru acest timp. Glasul vostru, influența și timpul vostru – toate acestea sunt daruri de la Dumnezeu și trebuie folosite pentru câștigarea sufletelor la Hristos.

Vizitați-vă vecinii și manifestați un interes față de mântuirea sufletelor lor. Puneți toată energia spirituală în acțiune. Spuneți acelora pe care îi vizitați că sfârșitul tuturor lucrurilor e la ușă...

Spuneți-le cum L-ați găsit pe Isus și cât de binecuvântați ați fost de când ați câștigat experiență în serviciul Său. Spuneți-le ce binecuvântări vă însoțesc atunci când stați la picioarele lui Isus și învățați lecții prețioase din cuvântul Său. Spuneți-le despre mulțumirea și bucuria care se află în viața creștină. Cuvintele voastre călduroase și arzătoare îi vor convinge că ați găsit mărgăritarul de mare preț. Cuvintele voastre vesele și încurajatoare să arate că ați găsit într-adevăr calea de mai sus. Aceasta este adevărata lucrare misionară, și când este îndeplinită, mulți se vor trezi ca din vis...

Fratele meu, sora mea, ce faceți pentru Hristos? Căutați să fiți o binecuvântare pentru alții? Rostesc buzele voastre cuvinte de amabilitate, milă și dragoste? Depuneți eforturi serioase ca să-i câștigați pe alții la Mântuitorul?”⁴

„Dumnezeu nu este indiferent față de cei care lucrează în dragoste ca să dea cuvântul vieții sufletelor care pier, care la rândul lor își întind mâinile după hrană ca să dea altor suflete flămânde.”⁵

Fie ca acest nobil act de hrănire a celor flămânzi cu hrană spirituală să fie o prioritate a vieții fiecăruia dintre noi atunci cât mai avem ocazie, înainte ca foametea să lovească!

Referințe:

¹ *Pildele Domnului Hristos*, pag. 228.

² *Experiențe și viziuni*, pag. 281, 282.

³ *Pildele Domnului Hristos*, pag. 228, 229.

⁴ *Testimonies*, vol. 9, pag. 37–39.

⁵ *Hristos lumina lumii*, pag. 370.

S-A SFÂRȘIT!

De Romulo P. Borges

De-a lungul veacurilor, copiii lui Dumnezeu au nutrit binecuvântata nădejde de a vedea istoria păcatului încheindu-se cu triumful glorios asupra răului. În întemeierea împărăției veșnice a lui Hristos, se află asigurarea victoriei și a mântuirii. Toți patriarhii și profeții Vechiului Testament au fost mângâiați și întăriți de acest eveniment viitor. În același fel, în era Noului Testament, sfinții lui Dumnezeu au găsit în acest eveniment inspirația și motivația lor de a trăi cu Hristos și pentru Hristos. Astăzi, și noi avem aceeași nădejde. Dorim să-L vedem pe Rege și să fim parte din viața, slava și familia Lui regală.

Dimineața veșnică și noaptea veșnică

„Prorocie asupra Dumei. Mi se strigă din Seir: ‘Străjerule, cât mai este din noapte?’ ‘Străjerule, mai este mult din noapte?’ Străjerul răspunde: ‘Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăși.’” (Isaia 21:11, 12).

Această profeție din Isaia împotrivă edominiților are o aplicație specială pentru sfârșitul istoriei lumii noastre. Arătarea glorioasă a lui Isus pe norii cerului semnalizează sfârșitul tragiciei istoriei a păcatului de pe acest pământ și marchează începutul veșniciei. La întoarcerea Mântuitorului, ziua

veșnică va începe pentru toți copiii credincioși ai lui Dumnezeu. Acest eveniment asigură viața și victoria biruitorilor, și, pe de altă parte, acesta va

reprezenta sfârșitul celor răi – sfârșitul iubitorilor acestei lumi și ai păcatului.

Plin de dor, poporul lui Dumnezeu așteaptă semnele Regelui care urmează să vină. Când străjerii sunt întrebați: ,cât mai este din noapte?’, se dă răspunsul fără șovăială: ,Vine dimineața, și este tot noapte.’ (Isaia 21:11, 12). Lumina strălucește prin nori deasupra vârfurilor munților. În curând, se va vedea slava Sa. Soarele Neprihănirii este pe punctul de a străluci. Dimineața și noaptea sunt amândouă aproape – deschiderea unei nesfârșite zile pentru cei neprihăniți, instalarea unei nopți veșnice pentru cei răi.”¹

În acea măreață zi, va avea loc despărțirea finală dintre cei neprihăniți și cei răi, iar diferența dintre cei ce ascultă de Dumnezeu și cei care nu ascultă de El se va vedea foarte clar.

Copiii lui Dumnezeu care dorm în țărâna pământului vor fi înviați pentru viață veșnică, iar cei care sunt în viață vor fi schimbați. „Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.” (1 Corinteni 15:52, 53).

Copiii lui Dumnezeu se vor întâlni cu Regele, însă copiii celui rău vor fi pierduți pe veci, candidați ai nimicirii eterne. „Apoi va zice celor de

la stânga Lui: ,Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!” (Matei 25:41).

Liniște în cer

„Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas.” (Apocalipsa 8:1).

La sfârșitul celui de-al șaselea sigiliu, Apocalipsa 6:14 spune că „Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul”. Acest lucru va avea loc la a doua venire a lui Hristos. Cel de-al șaselea sigiliu se încheie cu arătarea glorioasă a Mântuitorului, urmată de o tăcere în cer de aproape o jumătate de oră (sigiliul al șaptelea). Cerul va fi golit atunci. Toți îngerii vor forma cortegiul Regelui.

Tăcerea de o jumătate de oră a fost interpretată de pionierii AZȘ după cum urmează: o oră profetică corespunde cu 15 zile, iar o jumătate de oră profetică reprezintă șapte zile și jumătate. Biblia spune că „aproape o jumătate de ceas” ce corespunde cu șapte zile. E. G. White descrie călătoria sfinților către împărăția cerului cu aceste cuvinte:

„Cu toții am intrat în nor împreună, și am urcat șapte zile până la marea de cristal, când Isus a adus coroanele și, cu mâna Lui dreaptă, le-a așezat pe capul nostru. El ne-a dat harpe de aur și psalmi de biruință.”²

Salutați de Regele regilor

Călătoria spre cer va fi o experiență de neuitat pentru toți sfinții. Însoțiți de Hristos și de sfinții îngeri, cei răscumpărați vor traversa galaxiile și vor

Toate făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu sunt pentru cei biruitori, și toți suntem implicați în această bătălie. Noi ne luptăm împotriva noastră înșine, deoarece cel mai mare vrăjmaș este „eul”.

vedea stelele și lumile. Vor contempla lucrurile slăvite care nu au fost niciodată văzute de ochii muritorilor. Mântuiți pe vecie, ei vor începe să se bucure de veșnicie.

Ca salut de bun venit pentru mântuiții împărăției, Isus va spune: „Deschideți porțile, ca să intre neamul cel neprihănit și credincios.” (Isaia 26:2).

Serva Domnului descrie acest eveniment: „Am văzut un mare număr de îngeri aducând din cetatea [sfântă] coroane glorioase – o coroană pentru fiecare sfânt, cu numele lui scris pe ea. Când Isus cerea coroanele, îngerii i le înmâna și cu mâna Sa dreaptă, Isus așeza coroanele pe capul sfinților. În același fel, îngerii aduceau harpele, iar Isus le dădea sfinților. Îngerii comandanți au dat primii tonul, și atunci toate glasurile s-au înălțat în laudă plină de recunoștință și bucurie, și toate mâinile atingeau cu măiestrie cordele harpei, emanând o muzică melodioasă în tonuri bogate și desăvârșite.

Atunci L-am văzut pe Isus conducându-i pe cei răscumărați pe porțile cetății. El a apucat poarta și a împins-o înapoi pe balamalele ei scânteietoare și a invitat națiunile care păziseră adevărul să intre pe ea. În cetate se afla tot ce putea încânta privirea. Peste tot se vedea o slavă bogată. Atunci, Isus a privit asupra sfinților răscumărați ai Săi; înfățișarea lor radia de slavă; și când Și-a fixat privirea Sa iubitoare asupra lor, a spus, cu un glas bogat și melodios: „Iată rodul muncii sufletului Meu și sunt mulțumit. Slava bogată este a voastră ca să vă bucurați de ea pe vecie.”³

Bucuria celor răscumărați

Din vremuri imemorabile, ființele omenesci au încercat să construiască pe acest pământ o împărăție a

egalității pentru toți – fără nenorocire și fără rău. S-au elaborat proiecte, s-au dus bătălii, dar fără succes. Visul omenirii de a se bucura numai de lucruri bune și de a trăi într-o nouă ordine mondială perfectă nu s-a materializat niciodată. Știința politică din multe generații nu a reușit niciodată să creeze o societatea dreaptă, ca să nu mai vorbim de una desăvârșită. Acest vis va deveni realitate numai atunci când Noul Ierusalim va coborî din ceruri. Apstolul Ioan a afirmat: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.” (Apocalipsa 21:1, 2).

Limbajul omenesc nu este în stare să descrie splendorile împărăției cerești. Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechile nu le-a auzit, nici nu s-au suit la imaginația bărbaților și femeilor, așa sunt lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei răscumărați:

NU VOR MAI FI LACRIMI, NICI PLÂNSET. „El va șterge orice lacrimă din ochii lor...Nu va mai fi nici tânguire...” (Apocalipsa 21:4).

NU VA MAI FI DURERE. „Nu va mai fi ... nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” (Apocalipsa 21:4).

NU VA MAI FI BOALĂ. „Nici un locuitor nu zice: ‚Sunt bolnav!’ Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui.” (Isaia 33:24).

NICI O PERSOANĂ CU DEFECTE FIZICE. „Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; atunci schiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de

bucurie; căci în pustie vor țâșni ape, și în pustietate pâraie...” (Isaia 35:5, 6).

NU VA MAI FI MOARTE, NICI CORTEGIU FUNERAR. „Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere...” (Apocalipsa 21:4).

PREZENȚA LUI DUMNEZEU VA FI CU COPIII SĂI. „Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: ‚Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor.” (Apocalipsa 21:3).

CREAȚIUNEA VA FI ÎN ARMONIE PERFECTĂ CA LA ÎNCEPUT. „Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul... nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.” (Isaia 65:25).

VA FI BUCURIE ȘI FERICIRE VEȘNICĂ ÎNTRE CEI RĂSCUMĂRAȚI. „Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselie și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!” (Isaia 35:10).

„Poporul meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite.” (Isaia 32:18).

„Nu se va mai auzi vorbindu-se de silnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale ‚Mântuire’, și porțile tale ‚Laudă.’” (Isaia 60:18).

NU VOR MAI FI ISPITE ȘI PĂCATE. „Nici un pom al cunoștinței binelui și răului nu va mai oferi ocazia pentru ispită. Nu există nici un ispititor, nici o posibilitate de greșeală.”⁴

„Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.” (Naum 1:9).

„[Pe noul pământ], mințile nemuritoare vor contempla cu o plăcere continuă minunile puterii creatoare, tainele iubirii mântuitoare. Nu mai există nici un vrăjmaș crud și înșelător care să ispitească spre uitare de Dumnezeu. Vor fi dezvoltate toate facultățile, vor crește toate capacitățile.

Acumularea de cunoștințe nu va mai reprezenta un proces obositor pentru minte și nici nu va mai slei puterile. Acolo, cele mai grandioase proiecte vor putea fi aduse la îndeplinire, cele mai înalte aspirații atinse, cele mai nobile ambiții realizate; și totuși, se vor ridica noi înălțimi de cucerit, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, obiective proaspete care să provoace mintea, sufletul și trupul.

Toate bogățiile universului vor fi deschise studiului răscumpăraților lui Dumnezeu. Descătușați de caracterul muritor, ei vor zbura neobosit spre lumile îndepărtate – lumi care se înfiorau la vederea suferinței omenești și răsuna de cântece de mulțumire la vestea unui suflet răscumpărat. Cu o plăcere de negrăit, copiii pământului intră în bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute. Ei împărtășesc comorile cunoștinței și înțelegerii acumulate de-a lungul veacurilor de contemplare a lucrării mâinii lui Dumnezeu. Cu o vedere clară, ei privesc slava creației – sori, stele și sisteme, toate în ordinea rânduită rotindu-se în jurul tronului Divinității. Pe toate, de la cel mai mic la cel mai mare, este scris numele Creatorului, și în toate se văd bogățiile puterii Sale.

Iar anii veșniciei, în scurgerea lor, vor aduce cu ei descoperiri tot mai bogate și mai minunate despre Dumnezeu și Hristos. Așa după cum cunoștința este progresivă, la fel vor fi și dragostea, reverența și fericirea. Cu cât învață mai multe despre Dumnezeu, cu atât mai mare va fi admirația oamenilor față de caracterul Său. Pe măsură ce Isus le deschide înaintea bogățiile mântuirii și uimitoarele realizări în marea luptă cu Satan, inimile celor răscumpărați tresaltă de o și mai aprinsă consacrare, și ating harpele de aur cu o și mai răpitoare bucurie; și de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a intensifica mărețul cor de laudă.⁵

Cine va fi gata?

Expresia biblică „celui ce va birui” îi identifică pe aceia care vor moșteni viața veșnică. Toate făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu sunt pentru cei biruitori, și toți suntem implicați în această bătălie. Noi ne luptăm împotriva noastră înșine, deoarece cel mai mare vrăjmaș este

„eul”. Este imperativ să ne supunem puterii lui Hristos în lupta noastră împotriva egoismului, mândriei și a altor păcate. Trebuie să ne războim cu uriașul care locuiește în noi. Totuși, eul nu este singurul vrăjmaș pe care trebuie să-l biruim. Avem un al doilea mare vrăjmaș – lumea. Această lume cu vanitățile, plăcerile și păcatele ei trebuie înfrântă. Mai întâi, totuși, îl avem pe arhivăjmașul – Satan. Însă victoria este la îndemâna noastră. Învăluți în neprihănirea lui Hristos, toți vor primi suficientă putere ca să fie biruitori. Toți cei care biruie zilnic lumea, firea și pe cel rău, vor fi gata pentru ceruri.

„Dacă dorești să fii sfânt în ceruri, trebuie ca mai întâi să fii sfânt pe pământ. Trăsăturile de caracter pe care le nutrești în viață nu vor fi schimbate prin moarte sau prin înviere. Vei ieși din mormânt cu aceeași fire pe care ai dat-o pe față în cămin și în societate. Isus nu schimbă caracterul la venirea Sa. Lucrarea de transformare trebuie să fie făcută acum. Viețile noastre zilnice hotărăsc destinul nostru. Defectele de caracter trebuie să fie căite și biruite prin harul lui Hristos, și trebuie să fie format un caracter simetric câtă vreme ne aflăm în timpul de probă, ca să fim pregătiți pentru căminurile de sus.”⁶

„Celor care, în timp ce toată lumina adevărului strălucește asupra lor, ar trebui să aibă fapte care să fie corespunzătoare cu credința lor mărturisită, însă sunt vrăjiți de păcat, punându-și idolii în inimă, stricându-și sufletul înaintea lui Dumnezeu, și contaminându-i și pe cei care se unesc cu ei în păcat, li se va șterge numele din cartea vieții și vor fi lăsați în întunericul miezului nopții.”⁷

Apel

Este trist să știm că, în comparație cu populația pământului, numai câțiva se vor bucura de privilegiile de a fi în ceruri. Numai foarte puțini vor fi răsplătiți cu viața veșnică. Scufundându-se în grijile acestei vieți, absorbiți de preocupări lumești și căutând plăcerile firii, milioane și milioane își vor încheia istoria pământescă asemenea ființelor iraționale, fără speranță și fără mântuire!

„Puțini, da, doar puțini, din numărul vast care populează pământul vor fi

salvați pentru viața veșnică, în timp ce masele care nu și-au desăvârșit sufletele în ascultare de adevăr vor avea parte de a doua moarte.”⁸

De asemenea, este foarte trist să știm că foarte puțini tineri vor afla viața veșnică. Vrăjiți de lume și de farmecul păcatului, tinerii secolului XXI sunt departe de Dumnezeu. Cei mai mulți dintre ei sunt preocupați doar să găsească plăceri personale. Ei trec cu vederea valorile veșnice, disprețuind invitația de a găsi mântuirea. O imagine tristă!

„Cum pot suporta gândul că majoritatea tinerilor din acest veac nu vor avea parte de viața veșnică! O, dacă sunetul muzicii instrumentale ar înceta și ei nu ar mai petrece atât de mult timp prețios satisfăcându-și gustul. O, dacă ar devota mai puțin timp îmbrăcăminții și conversației inutile și ar înălța rugăciunile lor serioase și agonizante lui Dumnezeu pentru o experiență sănătoasă. Este mare nevoie de o cercetare de sine amănunțită în lumina Cuvântului lui Dumnezeu; fiecare să-și pună întrebarea: „Anima mea este sănătoasă sau stricată? Sunt reînnoit în Hristos, sau am încă o inimă trupească, cu o haină nouă cu care să mă îmbrac în exterior?” Țineți-vă în frâu până ajungeți la marele tribunal, și în lumina lui Dumnezeu cercetați-vă să vedeți dacă mai este vreun păcat tainic pe care îl nutriți, vreun idol care nu a fost sacrificat. Rugați-vă, da, rugați-vă așa cum nu v-ați mai rugat niciodată mai înainte, ca să nu fiți înșelați de născocirile lui Satan.”⁹

Ușa de probă este încă deschisă. Privilegiul de a locui cu Hristos și cu cei răscumpărați de-a lungul veșniciei este încă la îndemâna noastră. De aceea, să nu riscăm să pierdem Cerul. Mai degrabă să folosim ocazia de aur – aceea de a fi printre cei răscumpărați. Nu va mai fi o a doua șansă. Acum este timpul potrivit. (2 Corinteni 6:12). Amin!

Referințe:

- ¹ *Marea luptă*, pag. 632.
- ² *Experiențe și viziuni*, pag. 16.
- ³ *Istoria mântuirii*, pag. 413.
- ⁴ *Educația*, pag. 302.
- ⁵ *Marea luptă*, pag. 677, 678.
- ⁶ *Manuscript Releases*, vol. 13, pag. 82.
- ⁷ *Mărturiile pt. predicatori*, pag. 445.
- ⁸ *Maranatha*, pag. 251.
- ⁹ *Credința prin care trăiesc*, pag. 313.

Testul timpului

În culmi de griji și de probleme
Asigurarea o avem
Că totul spre al nostru bine
Conduce Tatăl cel Etern.

Oricât de aspră încercarea,
Și oricât plânset și suspin
Le vede toate-n îndurarea
Sa Domnul nostru cel Divin.

Chiar prigonire de-o să-nceapă
Tu nu cârti, nu murmura
Că lumea-aceasta va să treacă
Și Domnul tot va judeca.

Timpul e scurt, semnele-s clare
Că de sfârșit ne-apropiem
Și ne cunoaștem datoria
Ca adevărul s-apărăm.

Cu slava Domnului de-antregul
Umplut va fi acest pământ
Și profeția se-plinește
Că Domnul vine în curând.

Ce minunată-asigurare,
La cârma vremii că-i Isus
Și nu vom fi surprinși nicicare
Căci dinainte El ne-a spus.

— *Adaptare după
Barbara Monteiro*

De la căderea în păcat
Vestită fu și mântuirea
Prin sângele de Miel curat
Ce-avea s-aducă izbăvirea.

Și-n alergarea cea nebună
A lumii azi în jos și-n sus
Cuvântul încă ne îndrumă
Spre pacea ce e în Isus.

ISSN: 1584-269x

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș
Jud. Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111

info@farulsperantei.ro
www.farulsperantei.ro